

REPUBLIKA

Rok XI

ŁÓDŹ, CZWARTEK, 9 SIERPNI 1934 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 217

Hitler — cesarzem?

Projekt utworzenia „cesarstwa ludowego” w Niemczech. — Nadzieje Wilhelma powrotu na tron — zniszczone. Pielgrzymka ludności do grobu Hindenburga

Paryż, 8 sierpnia.

Paryskie pismo emigracji niemieckiej przynosi sensacyjną wiadomość, jakoby

HITLER MYŚLAŁ O TRONIE NIEMIECKIM DLA SIEBIE.

Dziennik przypomina, że gdy w styczniu Hitler objął urząd kanclerski, jego adjutant prasowy Rosenberg, pisał, że jest to pierwszy krok z bramy bran deburskiej do zamku. Zdanie to obecnie dopiero staje się zrozumiałe i nabiera właściwego znaczenia.

Plebiscyt w dniu 19 b. m. niewątpliwie wypadnie korzystnie dla Hitlera i w związku z tem w kołach poinformowanych twierdzą, że Führer będzie się w ciągu następnych kilku tygodni **PROKLAMOWAŁ CESARZEM NIEMCÓW.**

Z tego też względu nie chciał przyjąć godności prezydenta Rzeszy, która to funkcja ma pozostać związana z imieniem Hindenburga.

Hitler zamierza według informacji pisma emigranckiego ogłosić w Niemczech „cesarstwo ludowe”, sam zaś zostałby nie cesarzem niemieckim, jak za Hohenzollernów, lecz cesarzem Niemców.

W ten sposób zażegnanie ma być nazawsze niebezpieczeństwo powrotu Hohenzollernów i

ZNISZCZONE ZOSTANA WSZELKIE NADZIEJE WILHELMA NA POWRÓT NA TRON NIEMIECKI.

.

Tannenberg, 8 sierpnia.

Na basztach pomnika tannenberskiego przez całą noc i dzień dzisiejszy płonęły żałobne ognie. Przez dzień dzisiejszy przesuwały się nieustannie tysiące publiczności, składając

Do 5 września

można spłacać zaległości Pożyczki Narodowej

Warszawa, 8 sierpnia.

(Pat) — Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej zawiadamia, że w celu dania możliwości uregulowania zaległości subskrybentom, którzy z jakichkolwiek przyczyn nie wpłacili w całości należnych kwot za subskrypcję Pożyczki Narodowej do dnia 5 sierpnia 1934 r., iż ter min przyjmowania wpłat za subskrypcję zostaje sprolongowany do dnia 5-go września 1934 r., przyczem termin ten należy traktować jako ostateczny i po jego upływie, wpłaty nie będą już przyjmowane.

ostatni hołd swemu wielkiemu feldmarszałkowi.

Wspaniałość wczorajszego pogrzebu Hindenburga jest przedmiotem ów wionych rozmów.

Zabił dowódcę szturmówki hitlerowskiej Członek Stahlhelmu, uniewinniony przez sąd, osadzony w areszcie ochronnym

Szczecin, 8 sierpnia.

(Pat) Na podstawie zarządzenia prezydenta policji w Szczecinie Hermanna, jako kierownika tajnej policji państwowej na Pomorzu Pruskim ponownie aresztowany został stahlhelmowiec Ernst Kummerow — Z Quetzin, który w czwartku rb. ugodził śmiertelnie sztyletem

Po odejściu oficjalnych uczestników pogrzebu, dopuszczono do pomnika dziesiątki tysięcy publiczności, przybyłej na uroczystości żałobne. Defilada publiczności ma trwać do południa, po

dowódcę miejscowej grupy SA. Moltzahn, którego po niedawnej rozprawie sąd w Szczecinie uwolnił od winy i kary. Aresztowanie i osadzenie Kummerowa w areszcie ochronnym nastąpiło natychmiast po wypuszczeniu go z więzienia.

czem dostęp do wieży marszałkowskiej zostanie zamknięty.

Berlin, 8 sierpnia.

(PAT) Rząd Rzeszy postanowił odwołać zapowiedziane na 26 b. m. oficjalne uroczystości w związku z 20 rocznicą zwycięstwa pod Tannenbergiem. Odwołanie motywowane jest żałobą narodową.

.

Budapeszt, 8 sierpnia.

(PAT) Regent Horthy wydał do armii rozkaz, w którym w serdecznych słowach wspomina zmarłego prezydenta Hindenburga, sławiąc jego wybitne zalety jako żołnierza i polityka. Z powodu zgonu Hindenburga, regent ogłosił obowiązującą dla armii 6-dniową żałobę.

Katastrofalne upały w St. Zjednoczonych Susza wyrządziła niestłuchane szkody. — Setki osób poniosło śmierć wskutek porażenia słonecznego

Nowy Jork, 8 sierpnia. (PAT) Fala niezwykle uciążliwych upałów ogarnia stany, posuwając się od gór do gór skalistych w kierunku południa aż do zatoki meksykańskiej. Setki

osób doznało porażenia. Setki osób poniosło śmierć. Farmecredit Administration" stwierdza, iż cały stan Oklahomy naskutek suszy poniósł takie straty, iż wymaga natychmiastowej pomocy w

formie kredytu dla rolnictwa. Instytucja ta liczy się z koniecznością przyznania specjalnych kredytów 21 stanom, dotkniętym klęską suszy.

Nowy Jork, 8 sierpnia.

(PAT) Środkowe stany zachodnie nawiedziła znów fala upałów. Cztery osoby zmarły wskutek porażenia słonecznego. W Kansas City termometr pokazywał 108 stopni Fahrenheita w cieniu, a w Springfieldach w stanie Illinois 104 stopni i pół. W niektórych stanach sytuację pogarszają jeszcze niezwykle gorące wiatry. Bydło i zbiory wskutek upałów giną. Prezydent Roosevelt, który osobiście zwiedził stany, dotknięte klęską suszy, oświadczył, iż rząd przyjdzie z pomocą ludności.

Gandhi rozpoczął głodówkę Pokutuje on za oszustwa swych zwolenników

Londyn, 8 sierpnia.

(Pat) — Nie zważając na ostrzeżenia lekarzy, iż naraża życie na niebezpieczeństwo, Gandhi rozpoczął wczoraj w miejscowości Wardha w Indiach środkowych, 7-dniową głodówkę. — O godz. 4 rano przyjął on ostatni posiłek, złożony

z mleka koziego, miodu i soku z owoców. Postanowienie Gandhi'ego spowodowane zostało jakoby tem, iż jego zwolennicy dopuścili się oszukańczego czynu wobec jednego z ortodoksów hinduskich, co Gandhi uznał za konieczne odpokutować głodówką.

Państwa bałtyckie solidaryzują się z Polską Uznanie dla konstruktywnej polityki min. Becka

Genewa, 8 sierpnia.

(Pat) — Znany publicysta Baume, omawiając w „La Suisse” pakt wschodni, stwierdza, że inicjatywa ministra Barthou napotyka na trudności. Zwolennicy projektu starają się pozyskać obecnie państwa bałtyckie. W związku z oświadczeniami ministra Seljamaa po powrocie z Moskwy, należy jednak uznać — pod-

nosi publicysta — fakt oczywisty, że państwa bałtyckie solidaryzują się z Polską. Baume, poddawszy ostrej krytyce politykę wskrzeszenia aliansu francusko-rosyjskiego, pisze, że Tallin i Ryga oceniają, jak należy politykę solidarności państw bałtyckich oraz konstruktywną politykę ministra Becka.

Krwawy bunt w więzieniu Dwóch więźniów zabitych, 15 rannych

Jerozolima, 8 sierpnia.

(Pat) Z Mosulu donoszą, iż w więzieniu tamtejszym przyszło do rewolty więźniów, krwawo stłumionej przez policję, przyczem dwóch więźniów zostało zabitych, 15 zaś rannych. w tej liczbie

trzech bardzo ciężko.

Bunt więźniów wywołany został na skutek ostatniego rozporządzenia władz centralnych, ograniczającego widzenie więźniów przez krewnych.

Strejk w przemyśle trykotowym w Nowym Yorku

Nowy Jork, 8 sierpnia (PAT)

Zgorą 15 tysięcy robotników, zajętych w przemyśle trykotowym w Nowym Yorku, postanowiło rozpocząć w dniu dzisiejszym strejk spowodowany niezyskaniem podwyżki zarobków oraz nieuwzględnieniem dezyderatów co do skrócenia czasu pracy.

Lotnicy kanadyjscy chcą pobić rekord długości lotu

Toronto, 8 sierpnia

(Pat) — Dwaj lotnicy kanadyjscy, kapitanowie: Leonard Reid i Ayling, wylecieli dziś z Wasage Beach o godz. 5.12 według czasu lokalnego, w zamiarze pobicia światowego rekordu długości lotu, ustanowionego przez lotników francuskich: Codos i Rossi. — Lotnicy kanadyjscy lecą na tym samym aparacie, na którym Mollison z małżonką przelecieli w roku zeszłym ocean.

Czy nastąpi odpreżenie pomiędzy Austrią a Niemcami?

Papen wyjeżdża do Wiednia z misją specjalną od Hitlera. Manifestacja żałobna ku czci Dollfussa w Wiedniu

Berlin, 8 sierpnia (PAT) Po udzieleniu przez rząd austriacki agremnt von Papenowi wręczono mu dyplomy, mocą których Papen został zwolniony ze stanowiska ministra Rzeszy i wicekanclerza a zamianowany ministrem pełnomocnym i posłem nadzwyczajnym z misją specjalną przy rządzie austriackim.

Wiedeń, 8 sierpnia. (PAT) Komentując wiadomość o udzieleniu przez rząd austriacki agremnt Papenowi, pólurzędowa „Reichspost“ twierdzi, że decyzja ta powzięta została przedewszystkiem dlatego, iż w międzynarodowych stosunkach dyplomatycznych

ODMOWA AGREMENT JEST RZECZĄ NIESLYCHANIE RZADKA. Pozatem, jak pisze dziennik, Austria pragnie się przekonać w jaki sposób von Papen wykona powierzoną mu misję polepszenia stosunków między oboma krajami.

Berlin, 8 sierpnia. (PAT) Udzielenie przez gabinet austriacki agremnt b. wicekanclerzowi von Papenowi, miarodajne czynniki niemieckie przyjęły z widoczną ulgą. Nie przypuszczano wprawdzie, by rząd austriacki agremnt odmówił, jednakże zauważyć było można

PEWNE ZDENERWOWANIE, wywołane zarówno 12-dniowym odwiekaniem decyzji austriackiej, jak i pogłoskami, że nietylko koła katolickie w Wiedniu, ale również i czynniki włoskie stawiają pewne zastrzeżenia przeciw Papenowi.

Po ogłoszeniu listu z 26 lipca r. b., w którym Hitler mianował von Papena posłem w Wiedniu, spodziewano się, że udzielenie agremnt nastąpi natychmiast, gdy po 24 godzinach Wiedeń zachował milczenie, wyjaśniano, że formalności udzielenia agremnt „trwają zwykle czas dłuższy“.

Prasa niemiecka zamieszczała obszernie artykuły, komentujące misję Papena, podkreślając doniosłość nominacji. Obecnie prasa zachowuje rezerwę. Dzienniki podkreślają tylko znaczenie tej wiadomości, zamieszczając ją na widocznych miejscach. Wiedeński korespondent niemieckiego Biura Informacyjnego, donosząc o udzieleniu agremnt, zaznacza, że „dyplomatyczne i polityczne koła wiedeńskie spodziewają się

OGÓLNEGO ODPREŻENIA

i przywrócenia normalnych stosunków, odpowiadających wytycznym, wskazanym przez kanclerza Rzeszy w piśmie do Papena“.

Oświadczenie Papena

„Wykonam rozkaz Hindenburga“

Berlin, 8 sierpnia. (Pat) — B. wicekanclerz von Papen, złożył wobec przedstawicieli prasy następujące oświadczenie, w związku z udzieleniem mu przez rząd wiedeński agremnt:

„Zadanie, powierzone mi przez wodza i kanclerza w piśmie z dnia 26 lipca, ujęte jest wyraźnie i jasno.

Przyjąłem tę misję, by wykonać ją w duchu i w sensie, w jakim została mi powierzona, wiem bowiem, jak zależne jest odpreżenie sytuacji europejskiej od speł

Berlin, 8 sierpnia. (PAT) Dzisiejsze wydanie „Baseler Nachrichten“ uległo w Berlinie konfiskacie w związku z artykułem, omawiającym sprawę austriacką. Również szwajcarska „Turgauer Ztg.“ pozbawiona została debitu do dn. 17 b. m.

Wiem również, że i na tem nowem stanowisku, służyć mogę swemu krajowi. Marszałek Hindenburg w liście swoim do mnie w tej sprawie pisał: „jeżeli wysyłam obecnie pana, jako przedstawiciela dyplomatycznego Rzeszy do Wiednia, to czynię to w szczerzej nadziei, że uda się panu ustalić normalne i serdeczne stosunki z pokrewnym narodem austriackim“. — Rozkaz ten jest równocześnie testamentem, do którego nic dodać nie można“.

9 policjantów przed sądem wojskowym za udział w zamachu na pałac kanclerski

Wiedeń, 8 sierpnia. (PAT) Przed wiedeńskim trybunałem wojskowym rozpoczął się proces przeciwko 9-ciu funkcjonariuszom policji, którzy w dniu 25 lipca wzięli udział w napadzie na urząd kanclerski. Wszyscy oskarżeni twierdzą, że byli przekonani, iż chodziło o legalną akcję, podjętą na polecenie prezydenta związkowego.

Dalszy ciąg rozprawy toczyć się

Wiedeń, 8 sierpnia. (PAT) Sąd wojskowy w Grazu skazał na dożywotnie ciężkie więzienie dyrektora szkoły w Schwanberg (Stelmarek), który postawił posterunkowi żandarmerji w Schwanberg ultimatum, grożąc, że wysadzi cały posterunek w powietrze, jeśli nie zostanie wydany żandarm, który zastrzelił jego syna.

Nowy wybryk hitleryzmu Rozporządzenie o zmianie nazwisk niearyjskich

Szczecin, 8 sierpnia. (PAT) Do rozporządzenia w sprawie zmiany nazwisk z dn. 3 listopada 1919 wydane zostały w dn. 25 czerwca 1934 roku przez pruskiego ministra spraw wewnętrznych nowe przepisy wykonawcze, które ogłoszono w dzienniku urzędowym. Według tych przepisów należy we wszystkich wypadkach zmiany nazwiska przedstawić dowód pochodzenia aryjskiego. Osoby pochodzenia aryjskiego, które posiadają nazwiska żydowskie otrzymują zezwolenie na zmianę swych nazwisk na nazwiska o brzmieniu aryjskim.

Podania osób pochodzenia niearyjskiego o zmianę nazwiska zostaną z reguły załatwione odmownie, gdyż — jak głosi aneks do wspomnianych przepisów wykonawczych — dana osoba pochodzenia niearyjskiego mogłaby przez dokonaną zmianę nazwiska ukryć swe właściwe pochodzenie. Jedynie żydow-

skie nazwisko o brzmieniu nieprzyzwoltem będzie można zmienić na inne, lecz tylko na nazwisko o brzmieniu żydowskim, jak Cohn, Levy, Issaksohn i t. p. Również podania o zmianę nazwisk na nazwiska o brzmieniu cudzoziemskim mają być zasadniczo załatwione odmownie. Przepisy wykonawcze przewidują również zmianę nazwisk cudzoziemskich na nazwiska o brzmieniu niemieckim.

Kilkaset domów spłonęło w Singapore

Singapore, 8 sierpnia. (Pat) — W dzielnicy tubylców wybuchł olbrzymi pożar, który zniszczył kilkaset domów. Straż ogniowa po nadludzkich wysiłkach zdołała opanować pożar przed dzielnicą cudzoziemców. Liczba ofiar nie jest dotychczas ustalona.

Zgon generała austriackiego b. dowódcy Przemyśla

Wiedeń, 8 sierpnia. (Pat) — W Wiedniu zmarł wczoraj gen. Kusmanek, który w czasie wojny światowej był komendantem w Przemyśle i po zdobyciu tej twierdzy przez wojska rosyjskie, dostał się do niewoli.

Baldwin wyjechał na urlop

Londyn, 8 sierpnia. (Pat) — Min. Baldwin wyjechał do Aix-Les-Bains na kilkutygodniowy urlop. Zastępować go będzie na stanowisku premiera, Neville Chamberlain.

Amerykanie chowają złoto w bezpieczne miejsca

Waszyngton, 8 sierpnia. (Pat) — Władze skarbowe przeniosły zapas złota wartości półtora miljarda dolarów ze skarbcza mennicy w San Francisco do Denver w stanie Colorado, wychodząc z założenia, że tak olbrzymie zapasy złota nie mogą być przechowywane w miejscowości, narażonej stale na trzęsienie ziemi.

Z okazji zaręczyn
LOLI KOPLÓWNY
z MAJEREM WOLFEM LIBERMANEM

serdeczne życzenia składają
Ewa i Sala Koplówne

Wiedeń, 8 sierpnia. (PAT) Front patriotyczny urządził dzisiaj na Heldenplatz w Wiedniu wielką manifestację żałobną ku czci b. kanclerza związkowego dr. Dollfussa. W manifestacji tej wzięło udział około 150 tys. osób. Głównym momentem manifestacji była mowa kanclerza Schuschnigga.

Na znak żałoby punktualnie o godzinie 7-ej wieczorem zatrzymały się na jedną minutę pociągi na wszystkich liniach kolejowych w Austrii.

Wiedeń, 8 sierpnia. (PAT) Stan obłężenia wprowadzony w Styrii w dniu 25 lipca, został dziś rano zniesiony.

Wiedeń, 8 sierpnia. (PAT) Kanclerz związkowy dr. Schuschnigg udaje się jutro w podróż do Szedinu i Budapesztu. Pobyt jego na Węgrzech potrwa dwa dni.

Kanclerz austriacki jedzie na Węgry

Wiedeń, 8 sierpnia. Kanclerz Schuschnigg udaje się w najbliższych dniach na Węgry. Kanclerz odbędzie podróż w charakterze ministra oświaty celem wzięcia udziału w widowisku pasyjnem w Szegedynie, urządzanem pod protektoratem węgierskiego ministerstwa oświaty.

Dr. Schuschnigg w drodze powrotnej zatrzyma się w Budapeszcie i odbędzie rozmowy z członkami rządu węgierskiego. Podróż jego nie posiada charakteru oficjalnego.

Pulowery artystyczne

ręcznej roboty

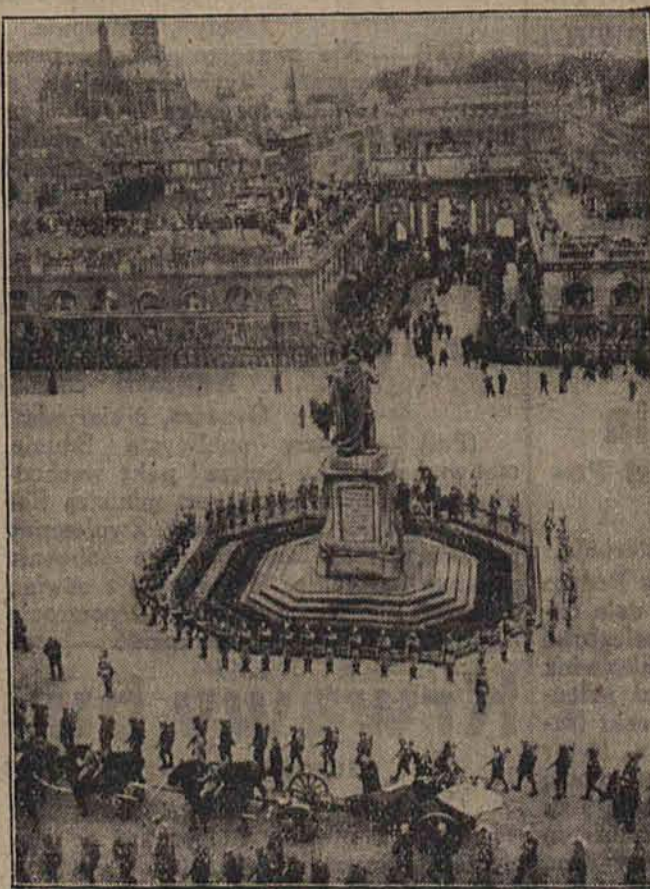
LILI HIRSZMAN

przepraważdziła się na ul.
Andrzeja № 27, front

Tel. 143-21

Londyn, 8 sierpnia. Z Mukden donoszą, iż w Sanfin koło Kirynu powstańcy chińscy wysadzili w powietrze olbrzymi arsenał mandżurski.

Wskutek wybuchu, zginęło, jak dotychczas zdołano stwierdzić, 23 żołnierzy mandżurskich.

UROCZYSTY POGRZEB MARSZAŁKA LYAUTEY.

Na zdjęciu widzimy plac Stanisława w Nancy w czasie uroczystego pogrzebu zdobywcy Marokka, marszałka Lyautey.

15 OSÓB UTONEŁO W BUGU

Autobus kursujący na linii Warszawa-Białystok runął z mostu do rzeki
Do tej pory nie udało się wydobyć autobusu, w którym znajdują się
zwłoki ofiar. Wezwano do akcji ratunkowej nurków marynarki wojennej

Lublin, 8 sierpnia.

Dzisiaj o godz. 9.30 rano Lublin zaalarmowany został straszną wiadomością o katastrofie, jaka wydarzyła się w odległości pół kilometra od miejscowości Sadowa.

Oto autobus osobowy, kursujący na linii Warszawa — Białystok, na terenie powiatu węgrowskiego (woj. lubelskie) **SPADŁ Z MOSTU WYSOKOŚCI 4-CH METRÓW DO DAWNEGO KORYTA BUGU.**

który w miejscu tem ma 10 metrów głębokości.

Skutki tej katastrofy były tragiczne: zaledwie 3 osoby, w tej liczbie i szofera, zdołano wydobyć, zaś pozostali pasażerowie w liczbie 15-tu.

ZNAJDUJĄ SIĘ WRAZ Z AUTOBUSEM POD WODĄ

i najprawdopodobniej utonęli.

Starosta garwoliński wezwał natychmiast 30-u saperów, którzy przystąpili niezwłocznie do akcji ratowniczej, tj. do wyciągania autobusu z wody.

Do tej pory nie ustalono nazwisk osób, które uległy katastrofie.

Władze śledcze wdrożyły dochodzenia celem stwierdzenia z jakiego powodu autobus wpadł do rzeki i kto ponosi winę.

Lublin, 8 sierpnia.

(PAT) Z miejsca katastrofy pod wsłą Sadowe otrzymano następujące szczegóły:

W akcji ratunkowej prócz oddziału 30 saperów bierze udział straż pożarna. Pomimo niezwykle ciężkich warunków, wymagających poważnych przygotowań, usiłowano uczynić wszystko, by wydobyć autobus przy pomocy środków, jakimi narazie rozporządzano.

Po dłuższych wysiłkach udało się zaczepić stalową linę o samochód, znajdujący się na głębokości, nie jak poprzednio podawano 8 mtr., ale 10 metrów.

Dzięki wspólnym wysiłkom wszystkich biorących udział w akcji ratunkowej, zdołano ruszyć z miejsca zatopiony autobus. Przesunęto go na znacznie płytsze miejsce tak, że obecnie głębokość wody w miejscu, gdzie leżące spoczywa wraz z zamkniętymi w jego wnętrzu ofiarami, wynosi już tylko 5 metrów.

Niestety, dalszą akcję ratunkową musiano przerwać z powodu pęknięcia liny stalowej, która nie wytrzymała nateżenia. Wobec niemożności kontynuowania prac ratowniczych przy pomocy środków technicznych, jakie naprędce zdobyto, postanowiono zwrócić się do marynarki wojennej z prośbą

O NADESŁANIU NURKÓW.

Przybycie ich oczekiwane jest w godzinach porannych. Jednocześnie przystąpiono do wzniesienia trwałego rusz

owania, które będzie ukończono rano.

Dokładna ilość ofiar nie jest dotychczas znana. Niewiadomo, czy liczba 18 PASAŻERÓW, podana w pierwszych informacjach, jest ścisła. Miejscowa ludność okazuje dużą pomoc w akcji ratunkowej. Dzięki ofiarności pobliskiej fabryki odlewów żelaznych, uzyskano stalową linę, co pozwoliło na

wyciągnięcie autobusu na płytsze miejsce.

Na miejscu wypadku znajdują się przedstawiciele władz miejscowych, prokuratury i władz sądowych, naczelnik wydziału bezpieczeństwa woj. lubelskiego oraz naczelnik wydziału komunikacji, który objął kierownictwo akcją ratunkową.

Co do przyczyn wypadku trudno jest w obecnej chwili powiedzieć cośkolwiek z całą pewnością. Prawdopodobnie jednak autobus stracił kierunek i wpadł na barierę mostu, a następnie do rzeki.

Uratowany szofer nazywa się Czesław Chyliński. Autobus oznaczony jest Nr. 77077 — Łomża.

Czyżby znowu zamach na Roosevelta?

Tajemnicza kradzież 60 funtów dynamitu z fabryki w miejscowości Rochester, do której miał przybyć prezydent U. S. A.

Rochester Minnesota, 8 sierpnia. (PAT) Wielkie wrażenie wywołało tu tajemnicze zniknięcie 60 funtów dynamitu, który skradziono z miejscowych składów fabrycznych.

Wrażenie jest tem większe, że kradzież tę łączy z przybyciem do Rochester prezydenta Roosevelta, który przyjechał tu celem wzięcia udziału w zjeździe legionu amerykańskiego.

50 funkcjonariuszy bezpieczeństwa

przeprowadza energiczne poszukiwania celem wykrycia zaginionego ładunku dynamitu. Władze podkreślają, iż w ostatnich czasach stwierdzono kilka identycznych wypadków kradzieży środków wybuchowych.

Wielka zwwyżka cen bawełny

Niepomyślne zbiory w Stanach Zjednoczonych

Liverpool, 8 sierpnia.

(PAT) W dniu dzisiejszym poszły bardzo w górę ceny bawełny. Zwyzka ta spowodowana została opublikowaniem raportu departamentu rolnictwa Stanów Zjednoczonych o wyniku zbiorów bawełny. Powyższy raport stwierdza, iż tegoroczne zbiory bawełny będą najmniejsze ze zbiorów, jakie notowano na przestrzeni kilkudziesięciu lat.

Król Sjamu w Budapeszcie

Budapeszt, 8 sierpnia.

(Pat) — W dniu dzisiejszym regent Horthy wraz z małżonką podejmował królewską parę sjamską. Para królewska zabawić ma na Węgrzech około tygodnia.

CIECHOCINEK - CIEPLICA
Tani sezon od dn. 15 sierpnia
 Ceny kart sezonowych, zabiegów leczniczych, kąpielisk, pensjonatów **ZNACZNIE ZNIŻONE**
SIERPIEŃ I WRZESIEŃ — to najbardziej odpowiednia pora do przeprowadzenia skutecznej kuracji kąpielowej w Ciechocinku — najpiękniejszym, najbliższym i najtańszym zdrojowisku.
 Informacyj odwrotnie udziela Komisja Zdrojowa w Ciechocinku.

Zamach na pomnik upamiętniający przyłączenie Bretanii do Francji

Paryż, 8 sierpnia

(Pat) — Z Rennes donoszą, że na pomnik, upamiętniający przyłączenie Bretanii do Francji, rzucono w nocy paczkę z petardami. Policjanci, którzy znajdowali się w pobliżu, zdołali jednak zgaśnić w porę lont. Sprawcą zamachu okazał się niejaki Gefflot z Rennes, którego po wylegitymowaniu wypuszczono przeważnie na wolność.

Marsz wojsk komunistycznych w Chinach

Solicja mandżurska popierała powstańców

HONG-KONG, 8 sierpnia.

(PAT) Kolonia cudzoziemska w Fu-Czeu jest poważnie zaniepokojona pogłoskami, że oddziały komunistyczne znajdują się jakoby w odległości niecałych trzech mil od miasta. Jednakże dowódca angielskiego kontrtorpedowca „Witch”, który stoi na kotwicy w Fu-Czeu sądzi, że są to zapewne luźne bandy niemające żadnego związku z komunistami. Chociaż sytuacja jest bardzo niejasna, lecz obecnie ze strony władz angielskich nie jest przewidywana żadna akcja.

określony wojskowy francuski, który wyruszył pośpiesznie do San-Tuao. Według ostatnich informacji z terenu walki, lotnicy armii prorządowej powstrzymać mieli pochód oddziałów komunistycznych.

Czang Czun, 8 sierpnia.

(PAT) W miejscowości Sanfin koło Kirinu nastąpił wybuch mandżurskiego magazynu amunicyjnego. Według dotychczasowych wiadomości ofiarami wybuchu padło 22 osoby.

Charbin, 8 sierpnia.

(PAT) W Kuanguan straceni zostali szef policji mandżurskiej i 8 jego pomocników, którzy pozostawali w stosunkach z powstańcami i sprzedawali im broń.

27 osób poniosło śmierć

Karawana handlowa padła z głodu i wycieńczenia

Buenos Aires, 8 sierpnia.

Karawana handlowa, złożona z 30 osób i 84 jucznych koni i mułów, która wyruszyła z Chili do Argentyny przez Kordyljery Andyjskie, została zaskoczona gwałtowną nawałnicą śnieżną, uniemożliwiająca dalszy pochód.

wie 3 zdołało uniknąć śmierci. Poza tem uległy zniszczeniu wszystkie towary, wartości 60 tysięcy pezów.

Członkowie karawany po 12-dniowym obozowaniu pod gołym niebem, nie mogąc się przebić przez śniegi, dochodzące do 5 mtr. wysokości, rozpoczęli odwrot.

W międzyczasie wyczerpały się zapasy żywności dla ludzi i zwierząt. Z głodu i zimna padły wszystkie konie i muły, z członków karawany zaled-

Katastrofa kolejowa w Bułgarii

Pięć osób zabitych

Sołja, 8 sierpnia

(Pat) — Dziś rano, na szlaku kolejowym Sołja—Kustendzil, wydarzyła się katastrofa kolejowa w pobliżu stacji Radomir. Jeden z wagonów u idącego pociągu wyskoczył z szyn i wywrócił się. 5 osób poniosło śmierć na miejscu. 11 odniosło rany, z czego 8 ciężkie tak, że odwieziono je do szpitala. Na miejsce wypadku udał się natychmiast minister komunikacji oraz dyrektor dyrekcji kolejowej.

Dr. med.
N. ROZEN
 stomatolog
POWRÓCIŁ.
 Andrzeja 7 tel. 216-57

ŁÓDZ, PIOTRKOWSKI
Kłiszke 100
 Reklam Gazetowa
 Cennik 100
 Zajęcia fotograficzne i celów reprodukcyjnych
 Rysunki i plakaty reklamowe
 i wyjątkowo tanie wykończenia
 Tel. 111-72

Powódź w północnych Włoszech

Zerwane mosty, ewakuacja ludności

Rzym, 8 sierpnia.

W północnych Włoszech wskutek długotrwałych ulewnych deszczów rzeki wystąpiły z brzegów. W wielu miejscach rzeki zalały znaczne przestrzenie pół uprawnych oraz niżej położone miejscowości.

Władze wysłały specjalne kolumny ratownicze celem zwalczania powodzi. Ludność wraz z dobytkiem została ewakuowana z miejsc zagrożonych powodzią.

W pobliżu Biella nurty wezbranych rzek zerwały kilka mostów.

Wielka bitwa pod Tannenbergiem

Decydująca klęska armji rosyjskiej w Prusach Wschodnich. — Jak Hindenburg pobił cesarza Wilhelma II. — W szeregach rosyjskich panował chaos i bezhołowie. — Generał Samsonow odebrał sobie życie.

Prez. Hindenburg pochowany został obok swego przeciwnika

Przed dwudziestu laty, w lasach mazurskich, rozegrało się dramatyczne wydarzenie, które, jak sądzono wówczas, w pierwszych miesiącach wielkiej wojny miało się stać początkiem całkowitego pogromu armji rosyjskiej. Wydarzeniem tem była bitwa pod Tannenbergiem.

Wojska rosyjskie parły w głąb Prus Wschodnich. Armja niemiecka poniosła na tym odcinku wielkie straty. Wszystkie rezerwy były wyczerpane, albowiem główne siły wojsk niemieckich rzucone zostały na front zachodni. W oddziałach niemieckich nastąpił upadek ducha. I nawet we wzorowym XVII korpusie Mackensana zaobserwowano rozkład, który opanował żelazne zdyscyplinowanie pruskich pułków.

Główna komenda niemiecka, gotowa była, w imię zwycięstw na froncie zachodnim, pogodzić się z myślą pozostawienia Prus Wschodnich w rękach rosyjskich. Potężne linje fortyfikacyjne nadwiślańskich, od Królewca do Torunia zdoła powstrzymać falę rosyjską, a po zdobyciu Paryża i rozbięciu wojsk francuskich, zwycięska armja niemiecka portrafi wziąć odwet na wschodnim froncie.

Ale gdy półmilionowa masa uchodźców pruskich napłynęła do Berlina, nastąpiła zmiana poglądów w głównej kwaterze niemieckiej. Pod naciskiem opinii zdecydowano się odeprzeć napierające wojska rosyjskie. Dowodzący ósmą armją baron Pritwitz zostaje odwołany. A na jego miejsce wyznaczony znajdujący się w stanie spoczynku były dowódca korpusu, generał Hindenburg.

Przyszły marszałek polny porzucił służbę wojskową i przeszedł w stan spoczynku nie z własnej woli. Twierdzą, że nieoczekiwana dymisja nastąpiła z tego powodu, iż w czasie manewrów jesiennych uparty generał ośmielił się pobić wojska, znajdujące się pod komendą cesarza. Jest to podobno fakt. A być może tylko anegdota, gdyż Hindenburg odchodził w stan spoczynku mając prekluzyjny wiek — 65 lat.

Hindenburg objął komendę 8-ej armji. Szefem sztabu został młody generał, Ludendorff, który niedawno odznaczony był w Belgii.

W cichym Hannoverze, w którym mieszkał dymisjonowany generał Hindenburg, o godzinie 4-ej nad ranem spotkali się na dworcu dwaj generałowie.

I tego samego dnia Hindenburg w towarzystwie swego szefa sztabu wyjechał na wschód.

8-a armja szybko wzmacniała się, przetruciono do niej dwa korpusy z zachodniego frontu. Hindenburg uważał, że jest gotów.

Ale dowodzący drugą armją rosyjską generał Samsonow, wiedział jakiego ma przed sobą przeciwnika. I gdy kwatery główna rosyjska, na którą wywierał nacisk generał Joffre wydała mu polecenie ofensywy, napisał raport, w którym odradzał te kroki, proponując zatrzymanie się na miejscu, do chwili wzmocnienia frontu.

Samsonow zwracał uwagę, że ofensywa w biednym, głuchym rejonie, przy minimalnej ilości torów kolejowych, nie zapewniła wojskom szybkiego dowozu żywności i amunicji. Szczególnie obawiał się on o lewe skrzydło, które poniosło uprzednio wielkie straty i nie przedstawiało takiej siły, z którą można by zaatakować Hindenburga.

Ale wątpliwości Samsonowa wywołały w sztabie gniew i irytację. Oskarżono go wręcz o brak odwagi i niezdecydowanie. I Samsonow zdecydował się.

Ofensywa armji rosyjskiej odbywała się w bardzo nieprzyjających warunkach, pod palącymi promieniami słońca, na lotnych piaskach mazurskich, przy

braku organizacji na tyłach. Nie wszystkie pułki miały tabory. Ludzie i konie gonili resztkami sił. W szczególności służba łączności nie spełniała swego zadania. Najważniejsze rozkazy przekazywane były bez szyfru.

Chaos i bezhołowie panowały wszędzie. Sztab rosyjski, upojony poprzednimi zwycięstwami, lekcewał sobie wszystko. A tymczasem nad armją rosyjską podnosiła się już potężna pięść Hindenburga.

Samsonow maszerował w kierunku północnym. Ale Hindenburg już zdawał sobie dokładnie sprawę z sytuacji u przeciwnika. Przyjmowane depechy informowały go o ruchach nieprzyjaciela w najdrobniejszych szczegółach. I Hindenburg wpada na doskonały pomysł: nie wydawać walnej bitwy armji rosyjskiej, lecz bić ją na poszczególnych odcinkach.

Od tej chwili rozpoczynają się walki poszczególnych korpusów. Historycy wojenni piszą o Tannenbergu całe tomy. My możemy podać tylko niektóre

fragmenty tego niesłychanego pogromu armji rosyjskiej. Korpus generała Błagowieszczeńskiego jest rozbity i musi się cofać. Korpus generała Artmanowa zostaje rozbity. Cały ciężar walk przenosi się na korpusy generałów Klujewa i Martosa.

Generał Samsonow umiał ocenić sytuację. Zdawał sobie sprawę, że nie powinien już posuwać się w kierunku północnym. Oddaje rozkaz cofania się do Neudenburg. Ale w tym momencie Neudenburg jest już wzięty przez Niemców. Pod Tannenbergiem dochodzi do decydującego spotkania Hindenburg sto suje wspinał taktykę i rozpoczyna się niesłychana rzeź.

Cała armja rosyjska zostaje rozgromiona. Dwa całe korpusy dostają się do niewoli.

Samsonow nie może przeboleć klęski. Nie chce się poddać. I lesie strzela sobie z rewolweru w głowę. Do niewoli dostał się tylko trup...

Tym dramatycznym epizodem zakończyła się bitwa pod Tannenbergiem,

która otoczyła aureolą nazwisko Hindenburga, wysunęła go na czoło głównodowodzącego wszystkimi siłami zbrojnymi państw centralnych.

Czy istotnie mogą być Niemcy dumne z Tannenbergu? Chyrcill w swych pamiętnikach pisze, że gdyby Niemcy pozostawili w spokoju Prusy Wschodnie nie ponieśliby klęski nad Marną.

W lesie pod Tannenbergiem stoi szary pomnik. Na nim napis niemiecki:

„General Samsonow, Gegner Hindenburg's in der Schlacht bei Tannenberg 1914“.

Niemcy nie zapomniały Tannenbergu. Dlatego Hindenburg mógł zostać prezydentem Rzeszy. I dlatego został teraz pochowany właśnie tu, a nie gdzieś indziej.

Po dwudziestu latach w Tannenbergu otworzyła się nowa mogiła. Niemiecki marszałek polny będzie leżał obok swego przeciwnika.

Śmierć ich połączyła — zwycięzonego i zwycięzcę w wielkiej bitwie pod Tannenbergiem. J. H.

Za czyny i winy swych mężów...

Okryte żałobą, zrozpaczone i oszalałe z bólu — kobiety

— Kobiety, niestety, zawsze musiały cierpieć za winy mężczyzn!

Tak powiedział Hitler na plenum Reichstagu dnia 13 lipca r. b., tłumacząc się z krwawych czynów, dokonanych 30 czerwca.

Wiem, że to prawda. Jedyne prawdziwe słowa, jakie Hitler kiedykolwiek wypowiedział. Kobiety zawsze cierpią za czyny mężczyzn. Kto jak kto, ale kanclerz niemiecki winien o tem wiedzieć, gdyż nikt inny, jak właśnie on, zdegradował we własnym kraju kobietę do roli nieznaczącego pionka, on odebrał kobietom wszystkie prawa polityczne, on wreszcie życie Niemek włożył w wąskie ramy trzech „K“: — Kinder, Küche und Kirche....

Nie znaczy to, że żona pada ofiarą

swego męża, choć i to się zdarza. Hitler mówił nie o mężach, lecz o mężczyznach. I słuchając tych słów kanclerza przez radio, ujrzelśmy długi szereg zmaltretowanych, zapłakanych żon, które musiały przyglądać się z rozpaczą jak w nocy wyciągano z łóżek ich mężów, jak bito ich i niczem było na rzeź, zganiendo wszystkich do czekającego przed bramą ciężarowego auta... Słuchając tych słów kanclerza przez radio widzieliśmy cienie zbiedzonych, przerażonych kobiet, które napróżno całymi godzinami wystawały przed bramami obozów koncentracyjnych, by wręczyć swym mężom nieco ciepłej strawy, a potem uciekały w trwodze przed hitlerowskim stupajką, nieuwzględniającym nawet białych włosów

staruszek... Na myśl przychodziły postacie kobiet, które ze zgrozą przyglądały się trupom, nie mogąc rozpoznać wśród zmasakrowanych zwłok własnych mężów, i tych, które wysłuchiwały spokojnie relacji o tem, że „mąż pani zabito podczas ucieczki“, i tych, które miesiącami nie widziały swych najbliższych, słysząc tylko o gwałtach i zbrodniach, dokonywanych w obozach i koszarach szturmówek... Kobiety tych jest legion cały... Stoja one w żałobie bez wznieślonemu do góry rozpaczliwie rękami nietylko po stronie zwyciężonych, lecz i zwycięzców...

Wystarczy podać pięć nazwisk...

Pani Mühsam — żona podstępnie zamordowanego w więzieniu poety i pisarza jedzie z kraju do kraju, z miasta do miasta i wstrząsającymi słowami opowiada wszędzie o straszliwych mękach, jakie znosił jej mąż w ciągu półtora roku, aż padł ofiarą brunatnych morderców...

Pani Strasser — żona rozstrzelanego b. adjutanta Hitlera, który był ojcem chrzestnym jego dzieci, cztery dni i cztery straszliwe noce przeżyła wśród okropnych katuszy, nie wiedząc, czy mąż jej znajduje się wśród zabitych przwiaciół Führera.

Pani Segher — od kilku miesięcy przebywa wraz ze swym dzieckiem za drutami kolczastymi obozu koncentracyjnego jako zakładniczka po ucieczce jej męża z obozu w Oranienburgu.

A oto jeszcze dwa nazwiska, świadczące o tem, że niebrak kobiet, cierpiących za winy mężczyzn, zarówno po stronie zwyciężonych, jak i zwycięzców:

Pani Wallisch — spędziła ze swym skazanym na śmierć mężem ostatnie chwile w jego celi więziennej... Nie trudno sobie wyobrazić, jak straszne były jej cierpienia w tym czasie, skórop mąż wyprosił o chloroform dla niej i uspił ją, by nie zdawała sobie sprawy z tego, co ma nastąpić...

I wreszcie pani Dollfussowa — ślaniająca się za trumną męża, nad którym zamachowcy znęcali się dwie godziny w jego gabinecie kanclerskim...

— Kobiety, niestety, zawsze musiały cierpieć za czyny mężczyzn...

Po raz pierwszy Hitler powiedział prawdę... (lu).

Uwagze PP. Odbiorców prądu na ograniczniki.

Dyrekcja

Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Spółki Akcyjnej
(Elektrownia Łódzka)

zwraca uwagę PP. Odbiorców prądu, posiadających ograniczniki, na to, że OSTATECZNY TERMIN wpłacenia należności za bieżący kwartał, t. j. podług rachunków koloru brązowego, upływa w dniu 14-tym b. m.

Późniejsze zgłoszenia nie będą mogły być przez kasę uwzględniane, gdyż po wyżej wskazanym terminie wydaje się monterom polecenie udania się do zalegających z zapłatą PP. Odbiorców prądu w celu wyłączenia instalacji, względnie zamkaszowania należności wraz z kosztami.

Rozmaitości ze świata

FOCH O HINDENBURGU.

Do marszałka Foch'a zwrócił się swego czasu pewien dziennikarz amerykański z pytaniem:

— „Co pan sądzi o Ludendorffie?“

— „Ten człowiek nadawał się na pułkownika“.

— „A Hindenburg?“

— „Wielka figura. Doskonały znawca techniki wojennej. Cierpiał jednak na brak wyobraźni“.

W kilku słowach scharakteryzował wielki wódz Aljantów swoich przeciwników z pola walki.

NAJMŁODSZA PARA MAŁŻENSKA.

W okresie rekordów, których ojczyzną jest przeważnie Ameryka, występuje od czasu do czasu na widowni i Europa. W tych dniach odbył się w Provins (Francja) ślub młodej pary:

on, Emile Besson, liczy sobie tylko 16 lat, ona, Madelaine Picq, aż 15 wiosen. Młody małżonek jest robotnikiem rolnym, a młodziutka Magdalena siołdem koleki dzieckiem p. Picq, żony górnik z Briey.

MELONY, KTÓRE EKSPLODUJĄ.

Szalone upały, które nawiedziły St. Zjednoczone, wywołały w stanie Maryland szereg zjawisk niespotykanych dotąd: pod wpływem żaru eksplodowały melony! Pod wpływem palących promieni słońca sok w melonach uległ wrzeniu, a że melony nie są zaopatrzone jak kotły parowe w kłapy bezpieczeństwa, przeto nastąpiło, co nastąpić musiało: melony pękły z piekielnym hukiem i traskiem, a ich skorupy rozleciały się w drobnych kawałkach na dziesiątki metrów wokół.

Sierpień

9

Czwartek

Dzisiaj Jana M.
Jutro Wawrzyńca M.

Wschód słońca	4.09
Zachód słońca	19.15
Wschód księżycy	3.17
Zachód księżycy	19.15
Długość dnia	15.06
Ubyło dnia	1.40

Spadek bezrobocia o 1,880 osób w ciągu tygodnia

Według ostatnich danych biur pośrednictwa pracy Funduszu Bezrobocia, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całego kraju w dniu 4 bm., wynosiła ogółem 294.141 osób, wykazując spadek bezrobocia w ciągu tygodnia o 1.880 osób.

Liczba bezrobotnych w Warszawie (wraz z okręgiem) wynosiła 28.271 osób, t. j. o 82 osoby więcej niż w tygodniu poprzednim. Liczba bezrobotnych w Łodzi (wraz z okręgiem) zmniejszyła się w ciągu tygodnia o 558 osób i wynosiła 28.937 bezrobotnych.

Liczba bezrobotnych na Śląsku wynosiła 88.829 osób, t. j. o 78 osób mniej, niż w tygodniu poprzednim.

Ulica Ewangelicka

będzie przemianowana na ulicę gen. Pierackiego

Jak się dowiadujemy, projektowane początkowo przemianowanie ulicy Emilii na ulicę generała Pierackiego, zostało obecnie zmienione z tem, że nazwą generała Pierackiego zostanie przemianowana ulica Ewangelicka.

Uroczyste przemianowanie tej ulicy odbędzie się pojutrze, w sobotę, dnia 11 sierpnia r. b. o godz. 6-ej po południu. W uroczystości wezmą udział przedstawiciele władz i delegacje organizacji B. wojskowych, które ze „sztafardami” zbiorą się u zbiegu ulic Ewangelickiej i Sienkiewicza.

Echa pożaru fabryki

Niesłuszne zarzuty pod adresem straży

W związku z ostatnim pożarem fabryki Kwaśner i Lindenfeld na ulicy Zwirki, w jednym z pism łódzkich sprawozdanie z katastrofy zawierało atak na straż ogniową. Zarzucano jej mianowicie, iż zbyt późno przybyła na miejsce pożaru.

Wobec powyższego komendant łódzkiej straży ogniowej, inż. Kowalczyk, prosi nas o zaznaczenie, że zarzuty, podnoszone przez to pismo są zupełnie gołosłowne i na niczem nieoparte. Nie za dano sobie bowiem trudu, by sprawdzić, wiele czasu upłynęło od chwili zaalarmowania straży do czasu przybycia jej na miejsce. A bez sprawdzenia tych faktów nie należało czynić żadnych zarzutów, gdyż w ten sposób działa się na szkodę straży.

Dodatkowa komisja poborowa

Dnia 16 b. m. od godz. 8-ej rano rozpoczęła urzędowanie dodatkowa komisja poborowa dla P.K.U. Łódź-Miasto I w lokalu przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 165.

Zgłosić się winni poborowi rocznika 1913 i starszych, którzy nie stawiali dotychczas do przeglądu i nie mają uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkuja na terenie 2, 3, 5, 8, 9 i 11 komisariatów policji państw. i otrzymali imienne wezwania z łódzkiego starostwa grodzkiego.

Dnia 28 b. m. o godz. 8-ej rano w lokalu przy ul. Piotrkowskiej Nr. 165 rozpoczyna urzędowanie dodatkowa komisja poborowa dla P. K. U. Łódź-Miasto II.

Zgłosić się winni poborowi rocznika 1913 i starszych, którzy dotychczas nie stawiali do przeglądu wojskowego, nie mają uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkuja na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatów policji państw. i otrzymali imienne wezwania z łódzkiego starostwa grodzkiego.

Dzisiaj w nocy dyżurują następujące apteki: J. Koperskiego (Nowomiejska 15) S. Trawkowskiej (Brzezińska 56), M. Rozenbluma (ul. Śródmiejska 21), M. Bartoszewskiego (Piotrkowska 95), H. Skwarczyńskiego (Kałna 54), L. Czaplińskiego (Rocławka 53).

Wielka afera żyrardowska

Układ z francuzami został zawarty bez wiedzy i aprobaty akcjonariuszów polskich. Aresztowanie szeregu skompromitowanych osób.

Jak doszła do skutku „parszywa umowa”

Sprawa słynnego już „układu”, zawartego przez niepowołanych przedstawicieli polskiej mniejszości akcjonariuszów Żyrardowa zatacza coraz szersze kręgi i coraz bardziej nabiera charakteru „afery”. Jak już wczoraj donieśliśmy, układ ten został przez część zarządu Komitetu Obrony praw mniejszości zakwestjonowany i uznany za nieważny. W ciągu dnia wczorajszego otrzymaliśmy dalsze szczegóły tej sprawy, ilustrujące okoliczności towarzyszące „układowi”. Oto one:

Do wydziału handlowego sądu okręgowego w Warszawie wpłynęło podanie, podpisane przez p. Adolfa Ramisza i 16 innych akcjonariuszy polskich, Żyrardowa, proszących o umorzenie sprawy przeciwko — Boussac'owi i innym

członkom zarządu Zakładów Żyrardowskich, bowiem „mniejszość polska w drodze pertraktacji z Francuzami, trwających bezmała dwa miesiące, doszła do porozumienia i pragnie zatarg cały załatwić na drodze polubownej”.

W dwa dni później, t. j. w poniedziałek, 6-go b. m. miała być wniesiona deklaracja do komornika, który musiałby zawiadomić o decyzji mniejszości sekretarza zakładów Żyrardowskich.

Deklaracja ta, ze względów proceduralnych powinna była wpłynąć do komornika jednocześnie z podaniem do sądu. Jednakże Francuzi postanowili wiodocznie wykorzystać okazję, by uwolnić się od grożącego im procesu sądowego i spowodowali, że pertraktujący z nimi Polacy zwrócili się do sądu.

Zamach samobójczy w parku

Młoda niewiasta została wyciągnięta ze stawu

Tłumy publiczności, zażywające wczoraj około godziny siódmej wieczorem przechadzki w parku im. Poniatowskiego — były świadkami wstrząsającego zamachu samobójczego, dokonanego przez młodą dziewczynę.

Koło stawu w parku rozległy się w pewnym momencie krzyki: ktoś tonął! Dwaj mężczyźni rzucili się na pomoc młodej kobiecie, która w oczach kilku przechodniów rzuciła się do wody.

Topielczyni, już nieprzytomna, udało się wy dostać na brzeg stawu. Zaalarmowano pogotowie miejskie. Dr. Kajzer

po zastosowaniu sztucznego oddychania, po dłuższym wysiłku, zdołał przywrócić samobójczynię do przytomności.

Okazało się, iż denatką jest Helena Ulrichówna, zamieszkała przy ul. Głównej Nr. 6. Ulrichówna jest córką znanego cukiernika łódzkiego, w swoim czasie właściciela dwóch cukierni. Ulrichówna, nie mogąc znaleźć pracy, postanowiła odebrać sobie życie.

Jest to pierwszy wypadek, by w małym stawie w parku im. Poniatowskiego, szukali zniechęceni do życia śmiertelcy. (g)

Skarga do dyrekcji kolejowej

Spóźniają się stale do pracy z powodu nieregularnej komunikacji z Kuluszek

W miejscowościach, leżących na linii Łódź — Kuluszki mieszka bardzo wielu łódzian. Nietylko latem, gdy wyjeżdżają na wies, ale nawet zimą. Latem zaś ferkwercja kolejowa podmiejska na tym szlaku jest bardzo wielka, ponieważ setki ludzi wyjeżdża w sobotę popołudniu, by spędzić weekend na łonie rodziny i natury, i w poniedziałek rano przybyć znów do miasta do codziennej pracy.

Dotychczas komunikacja kolejowa była tak dobra, że ten weekendowy wyjazd nie sprawiał nikomu żadnych trudności. W poniedziałek rano pociąg idący z Kuluszek do Łodzi wyjeżdżał z Zakowic o godzinie 7,41 i z każdej stacji zabierał mnóstwo pasażerów, spieszących do swych obowiązków.

Nagle jednak coś się popsuło. Po czwarty od poniedziałku bieżącego tygodnia, pociąg ten nagle zaczął płać wszystkim figle. W poniedziałek wyruszył już z opóźnieniem 17-minutowym, o godz. 7,58. We wtorek — o godzinie

8,03, w środę — o godzinie 8,10. Niewła domo jeszcze, co przyniesie nam dzień dzisiejszy i jutrzejszy.

Można ostatecznie jeszcze zrozumieć opóźnienia pociągów dalekobieżnych, ale tak znacznych spóźnień na linii podmiejskiej wytłumaczyć sobie niesposób. Tem bardziej, że pociąg to za sobą poważne konsekwencje dla ludzi, którzy mieszka ją na tym szlaku, dla urzędników, którzy spieszą do biura, dla lekarzy, spieszących do szpitali, adwokatów spieszących do sądu... Półgodzinne opóźnienie codziennie mogą mieć bardzo niemiłe następstwa.

I oto, za naszym pośrednictwem, mieszkańcy miejscowości, położonych na linii Łódź — Kuluszki zwracają się do dyrekcji węgla kolejowego z zapytaniem, co jest właściwie przyczyną tych opóźnień i czy mogą oni w dalszym ciągu liczyć na ten pociąg, który ma ich przywieźć do Łodzi w określonym czasie. (i).

Wśród strejkujących

jedwabników i kotoniarzy

W dniu wczorajszym, w lokalu związku zawodowego, odbyło się ogólne zgromadzenie robotników przemysłu jedwabniczego, gdzie od 7 zgórą tygodni trwa strejk.

Zebrań odbyło się pod przewodnictwem p. Skórzyńskiego. Po sprawozdaniach, jakie złożyli członkowie komisji strejkowej z przebiegu dotychczasowych rokowań, zebranie uchwaliło zaostriżyć akcję strejkową i przenieść ją na te działy produkcji jedwabnej, jak przemysł dziany, tkactwo angielskie jedwabne i t. d., by w ten sposób zmusić przemysłowców do ustępstwa.

Równocześnie zwrócono się do Inspektora Pracy z prośbą o interwencję.

w związku z czem na piątek, dnia 10 bm. wyznaczona została ponowna konferencja z przemysłowcami.

Strejk obejmuje ponad 5300 robotników. —

W przemyśle kotonowym sytuacja w ciągu dnia wczorajszego nie uległa żadnej zmianie. W dalszym ciągu strejkowało w 33 zakładach przemysłowych ponad 5500 robotników.

Pod przewodnictwem p. Graba, odbyło się zebranie strejkujących, na którym, po złożonych sprawozdaniach, postanowiono wznówić pertraktacje z przemysłowcami.

Przy dolegliwościach żołądkowych, obstrukcji, szklanka naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” działa szybko. Pytajcie się lekarzy.

Przewidując, że większość członków Komitetu obrony praw mniejszości będzie nastawiona opozycyjnie, że ni zgodzi się ona na żadne układy z Francuzami, grupa Polaków, skłonnych do „ugody”, przeprowadziła całą sprawę cichaczem, czego najlepszym dowodem, że nie uważano za stosowne zawiadomić członka prezydium komitetu prof. Felksa Młynarskiego.

Sledztwo w sprawie Boussac'a i kompanji zostało powierzone jak wiadomo, słynącemu z energii i znakomitej orientacji w sprawach ekonomicznych sędziemu śledczemu do spraw szczególnej wagi, p. Janowi Demantowi, który niedawno ukończył sledztwo przeciwko trzem dyrektorom Polsko-Belgijskiej Spółki dla impregnacji drzewa. Była to afera podobnie wielka, jak afera żyrardowska, szło bowiem także

o 10 milionów złotych,

różniła się jednak od sprawy Żyrardowa brakiem tak mocnego i istotnego podkładu socjalnego.

Jak się dowiadujemy, prace sędziego Demanta w sprawie żyrardowskiej postępują bardzo szybko naprzód.

W najbliższych godzinach należy spodziewać się aresztowań kilku ludzi najbardziej skompromitowanych, jednocześnie prawdopodobnie zostanie nałożony areszt na majątek Żyrardowa celem zabezpieczenia pretensyj.

O groźnym przebiegu sprawy żyrardowskiej został natychmiast powiadomiony telefonicznie sekretariat p. Boussac'a w Paryżu. Samego p. Boussac'a obecnie nad Sekwaną niema. Krezus Francji, którego majątek, jak twierdzą w Paryżu sięga ponad 800 milionów franków, który ma plantacje bawełny wszędzie tam, gdzie tylko bawełna rośnie, bawi obecnie w Afryce środkowej polując na — lwyy...

W związku z „układem” we wczorajszej „Gazecie Polskiej” ukazał się artykuł b. min. Ignacego Matuszewskiego p. t. „PARSZYWA UMOWA”. Ze względu na niezwykle ciekawe i charakterystyczne ujęcie całej sprawy, artykuł powyższy przytaczamy w całości na str. 9-ei.

Zabójczyni B. Boya opuściła wczoraj więzienie Z Warszawy donoszą:

Wczoraj o godz. 3 po poł. zwolniono z więzienia przy ul. Dzielnej ks. Zytę Korybut-Woronicę, bohaterkę głośnego procesu, która została skazana przez warszawski sąd okręgowy na karę 4-letniego więzienia za zabójstwo swego przyjaciela przemysłowca Brunona Boya.

Zyta Woronicę została zwolniona na skutek pomyślnego załatwienia prośby matki przez P. Prezydenta Rzeczypospolitej, który przychylił się prośbie i ulaskawił przestępczynię.

Ks. Woronicę z więzienia udała się w towarzystwie matki do domu i jak słychać ma opuścić wkrótce Warszawę.

Na fali radjowej.

RADJO NA USŁUGACH PRASY.

Prasa od pierwszych chwil rozwoju radjofonii i powszechnego jej zastosowania wykorzystuje fale radjowe dla swoich celów, bądź celem przesyłania informacji, a nawet jak ostatnio, fotografii drogą telewizyjną. Wiadomości nadchodzące z Ameryki wskazują, że wielkie amerykańskie koncerty prasowe zainteresowały się bliżej radjofonią. I tak np. znany magnat prasowy Heerst nabył w Sant Francisco stację radjową, która dotychczas była własnością potężnej kompanii National Broadcasting Compagny. Heerst ma zamiar nabyć jeszcze szereg innych rozgłośni, przyczem stara się równocześnie o pozwolenie na kilkakrotne zwiększenie dotychczasowej mocy kupionych przez niego radiostacji. Tego rodzaju transakcje możliwe są jednak tylko w Stanach Zjednoczonych, gdzie pracuje ogółem około 600 rozgłośni należących do różnych właścicieli. Nie pierwszy plan radjofonii amerykańskiej wysuwają się jednak dwie duże kompanie radjowe, z których każda rozporządza się sześćdziesięcioma rozgłośniami.

ŁĄCZNOŚĆ RADJOWA MIĘDZY BIEGUNAMI.

Radjo odgrywało zawsze pierwszorzędną rolę w czasie naukowych wypraw podbiegunowych. Wielokrotnie już dzięki radjo udało się ocalić wiele istnień ludzkich, odcieczonych od świata przez białą śmierć. Kilka amerykańskich towarzystw radjowych wysłało na swój koszt do Alaski specjalistę radjo - inżyniera, który ma zbadać możliwości wybudowania w strefie polozonej możliwie najbliższej Bieguna Północnego stacji nadawczej. Stacja ta miała by na celu nawiązanie łączności radjowej z ekspedycją Byrda, która znajduje się obecnie w okolicach Bieguna Południowego i rozporządza również silną stacją nadawczą. Rozgłośnia warszawska nadała niedawno specjalną audycję przeznaczoną dla wyprawy naukowej przebywającej obecnie na Spitzbergu.

STACJE NADADZCO-ODBIORCZE NA SAMOLOTACH.

W myśl postanowień Międzynarodowych wszystkie samoloty, których waga przekracza 2.000 kg. zaopatrzone być muszą w instalacje nadawczo odbiorcze. Instalacja radjowa znajdująca się na pokładzie samolotów zwiększa znacznie bezpieczeństwo lotu. Wszystkie polskie aparaty cywilnej żeglugi powietrznej, zaopatrzone są w specjalnego typu radjowe instalacje nadawczo-odbiorcze.

KURS DLA SPRAWOZDAWCÓW RADJOWYCH.

Jak donoszą z Rzymu rozpocznie się tam w najbliższym czasie kurs dla sprawozdawców radjowych. Spodziewany jest liczny udział w tym kursie dziennikarzy, którzy interesują się żywo tym działem pracy radjowej.

TAJEMNICZA ROZGŁOŚNIA W KOPENHADZIE.

Ostatnio radjostuchacze kopenhaski zaniepokojeni zostali audycjami jakiejś tajemniczej rozgłośni, która utrudniała ogromnie w kilku dzielnicach miasta czysty odbiór programów rozgłośni oficjalnej. Tajemnicza rozgłośnia nadawała jakieś cyfry, daty, których nikt nie mógł zrozumieć. Po krótkim śledztwie przeprowadzonym przez policję, okazało się, że jest to ruchoma jednokilowatowa rozgłośnia s traży pożarnej, która dokonywała prób i dawała się we znaki radjostuchaczom nie posiadającym specjalnie dobrych odbiorników. Wskutek zarządzenia władz stacja straży pożarnej musiała przejść na inną długość fali.

„Casino“

Bohater „Czempa“

JACKIE COOPER

zachwyca wszystkich w swym najnowszym czarującym filmie

DZIELNY CHŁOPIEC

Nadpr.: aktualności Paramounta i P.A.T. Dzisiaj pocz. o g. 4 po poł.

Nareszcie o jednego mniej!..

Grafoman skazany na 5 lat więzienia

Wiśniewski organizował napady bandyckie, by zwrócić uwagę społeczeństwa na swój... talent literacki.

Czy wyrok ten będzie przestrogą dla innych?

Starożytny Rzym miał swego Herostratesa, który dla zdobycia sławy podpalił Kapitol. Współczesna Łódź będzie dziś miała swego... Wiśniewskiego Stanisława, który również dla zdobycia sławy... napadał na ludzi na szosach.

Wczoraj 22-letni Stanisław Wiśniewski w towarzystwie współwinnego napadów — 21-letniego Jana Zarankiewicza stanął przed sądem okręgowym. Rozprawie przewodniczył wiceprezes Illnicz.

Wiśniewski należy do rzędu maniaków, niestety, dobrze znanych przedewszystkiem dziennikarzom. Wiśniewski jest grafomanem.

Ubrdał sobie, że ma talent literacki. Z pliką zeszytów pod pachą obchodził z swymi elaboratami redakcje i nachodził wydawców. Proponował nowelki, powieści, rozprawy filozoficzne, wszystko własne, wszystko „z głowy” jak się ci panowie o swej twórczej pracy wyrażać zwykli. Wystarczy jeden rzut oka na nieczytelny i przeważnie rojący się od wszelakiego rodzaju błędów rękopis, by ustalić — że autor owych rzeczy jest niemal analfabeta, że nie wie, co pisze, nie umie pisać, nietylko w znaczeniu literackim tego wyrazu, ale wręcz w znaczeniu czysto technicznym. Z żalu nad zmarnowanymi godzinami spędzonymi przez takiego manjaka przy pisaniu — radzi mu się, by przestał pisać, wskazuje mu się niekiedy najbardziej rażące, najbardziej pierwotne grzechy, popelnione przeciwko zdrowemu rozsądkowi... Taki pan słucha tych dobrych rad przeważnie z uśmiechem politowania i wyższości na ustach. Zadzroszczą mu ludzie, żyjący z pióra, obawiają się konkurencji, czując w nim ogromny talent... I grafoman ze swymi wycieczkami pod pachą kierował się wprost do drugiej redakcji, albo posyłał swe „prace” do innych

pism, zamiejscowych.

Oskarżony Wiśniewski jest ekstraktem tego rodzaju maniaków. Typ najczystszy, najlepiej zachowany. Przecięż odbył pieszko drogę do Warszawy, by w jednym z największych polskich wydawnictw ulokować swa nowelkę.

Szukał sławy, wierzył w swój talent i był przekonany, że tylko przeciwności losu nie pozwalają mu się wybić.

Aż wreszcie dojrzał w jego głowie plan „prawdziwie literacki”: **Bedzie na padał na ludzi na szosach. Stanie się w ten sposób sławny.** A gdy nazwisko jego pojawi się na łamach dzienników, gdy przez jeden dzień głośno będzie o nim w całym mieście, ba, może w Polsce całej — wtedy redakcje pism będą staczać boje o jego utwory.

Wiśniewski przerachował się. Dość było przez chwilę słuchać jak wczoraj składał wyjaśnienia przed sądem, by machnąć ręką na tego „literata”. Nic, prócz tępoty, prócz chorobliwego manjactwa i zupełnego braku orientacji — w tym rzekomym adeptce szlachetnej sztuki pisarskiej nie można było się do szukać.

Napady, dokonane przez obu oskarżonych przedstawiały się w pierwszej chwili mocno tajemniczo. Siódmego marca na szosie pomiędzy Piłkciem a Zgierzem około godziny 10-jej wieczór na woźnicę Władysława Beldowskiego, wiozącego w trzy konie duży ładunek owsa — napadło dwóch osobników. Bandyci steroryzowali Beldowskiego, związali go linką, zawiązali mu oczy i usta i zrabowali mu całą gotówkę, jaką przy sobie posiadał:

2 złote i 50 groszy.

Jeden z bandytów został przy nieszcześliwcu do świtania, drugi odjechał z całym ładunkiem. Beldowski, gdy usłyszał, że jego ciemiężyciel się oddalił — począł jak mógł wzywać pomocy i rozluźniać wiezy. Nieborak złożył donie-

sienie policji w Proboszczewicach. Cały jego meldunek brzmiał tak fantazyjnie, a fakt, że Beldowski był tylko woźnicą, a nie właścicielem ziarna i zaprzęgu usposobił władze do niego tak podejrzliwie, że biedny Beldowski został w pierwszej chwili zatrzymany, jako poszlakowany o symulację napadu.

Dopiero, gdy po tygodniu, t. j. 13 marca również na posterunek w Proboszczewicach zgłosił się Franciszek Wawrzyniak, tym razem już właściciel wozu, koni i ładunku z zupełnie niemal identycznym doniesieniem — władze zwolniły Beldowskiego i wdroyły puścig za bandytami.

Obaj bandyci — jeden marzący o sławie literata, a drugi poprostu żebrak — nie kryli się zbytnio i po kilku dniach zostali zatrzymani. Zarankiewicza poznał Wiśniewski w drodze do Warszawy, dokąd ten szedł, by znaleźć wydawcę na swa nowelkę. Początkowo mieli zamiar zarabiać na życie, gdyż obaj byli w nędzy —

śpiewem i granielem na mandolinie, którą posiadał Zarankiewicz. Ale potem Wiśniewski przypomniał sobie, że już dawno miał pomysł dokonania napadu dla zdobycia sławy a że miał przy sobie straszak — tedy ułożyli plan działania i dwa razy ograbili woźniców. Za zdobyte ze sprzedaży owsa pieniądze

byli w kinie na Bałutach i zjedli kolację.

Obaj oskarżeni byli już karani: Zarankiewicz za kradzież, Wiśniewski — za przywłaszczenie.

Wiśniewski próbuje początkowo „górnym” stylem i maluje sądowi jak umie swe męki zapoznanego talentu literackiego. W miarę jednak jak składa zeznania — opuszcza go patos i jego słowniki staje się zupełnie gminny.

Zarankiewicz, po skończonym przewodzie sądowym, prosi ze łzami w oczach o łagodny wymiar kary. Wiśniewski zaś wygłasza orację następującą:

Oskarżony: — Nie będąc adwokatem, nie umiem zbić kłamliwych zeznań świadków. Ponieważ jednak moja niewinność została w całej szerokości udowodniona, proszę o zaopiekowanie się moim talentem literackim”. Sąd dał wyraz swej troskliwości nietylko o talent, ale i o całego Wiśniewskiego. Ten grafoman-bandyta, ten łódzki Herostrates skazany został na pięć lat więzienia, a Zarankiewicz — jako człowiek „nie talentowany”, a więc mniej dla społeczeństwa niebezpieczny, opuścił salę sądową z wyrokiem na cztery lata więzienia. (g)

Smierć inżyniera podczas lotu ćwiczebnego

Straszny wypadek w szkole szybowcowej w Polichnie pod Chęcunami

Kielce, 8 sierpnia.

Jan Sikorski, inżynier państwowych zakładów lotniczych w Warszawie, lat 25, obecnie uczeń szkoły szybowcowej w Polichnie pod Chęcunami — wystartował na szybowcu szkolnym do lotu ćwiczebnego.

W parę sekund po starcie szybowiec zrobił nagły wiraż, wskutek cze-

go wraz z lotnikiem spadł z wysokości kilkunastu metrów na ziemię.

Szybowiec uległ rozbiću, zaś inż. Sikorski mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej zmarł

Zwłoki inż. Sikorskiego przewieziono do kostnicy szpitala św. Aleksandra w Kielcach.

Zamordował sztyletem żonę i popełnił samobójstwo

Wstrząsająca tragedia kupca lwowskiego. — Neurastenja i niesnaski rodzinne powodem potwornego czynu

LWÓW, 8 sierpnia.

Dzisiaj o godz. 5.30 rano w domu przy ul. Sykstuskiej nr. 19 rozegrał się krwawy dramat małżeński.

Zamieszkały tam 41-letni Aleksander Kahanek, kupiec branży papierniczej i prezes Związku kupców papierniczych, zamordował sztyletem swą 57-letnią żonę, z którą żył od 10-ia lat, poczem tym

samym sztyletem pozbawił się życia.

Przybyły na miejsce lekarz sądowy stwierdził zgon ofiar tragedji małżeńskiej.

Powodem morderstwa i samobójstwa były niesnaski rodzinne oraz neurastenja, na którą cierpiał w ostatnich czasach denat.

Zaznaczyć należy, że Kahankowie żyli dostatnio, i stan materialny nie miał wpływu na ten dramat małżeński. Kahankowie dzieci nie zostawili.

Wstępne dochodzenia prowadzi zastępca kierownika wydziału śledczego, kom. mgr. Tarnawski oraz komisarz Bartuzel.

„MUZA“

(dawniej Luna)

DZIS

„7 dni szczęścia“

DZIS

z udziałem światowej sławy tenora JÓZEFA SZMIDTA ponadto wyświetlamy dodatkowo fragmenty z życia i pogrzeb kanclerza DOLLFUSSA. — Pocz. o 4-e

Grand-kino

10-3

Dzisiaj i dni następnych!

Ja mam temperament

Nadprogram najnowsze aktualności świata i P.A.T.

W rol. gł. MARION DAVIES oraz BING CROSBY

Początek o godz. 4.30

Reorganizacja straży ogniowej

Gospodarka dotychczasowa była chaotyczna i wadliwa. — Zły stan taboru strażackiego. — Codzienne raporty, wykłady i ćwiczenia. — Atmosfera tolerancji narodowościowej w szeregach straży.

Kozmowa z nowym komendantem straży, p. inż. Kowalczykiem

Przed kilku miesiącami został rozwiązany zarząd straży ogniowej w Łodzi i na jego miejsce wyznaczona została komisja zarządzająca. Równocześnie, wobec zgonu komendanta straży dr. Grchimana, mianowany został **nowy komendant** w osobie inż. J. Kowalczyka, znanego instruktora pożarnictwa w Polsce.

Zmiany te na kierowniczych stanowiskach przyjęte zostały przez społeczeństwo łódzkie z wielkim zainteresowaniem, przyczem wyrażono przekonanie, że niewątpliwie przyczynią się one w jeszcze większym stopniu do usprawnienia i podniesienia poziomu straży ogniowej.

Minęło kilka miesięcy od chwili, gdy na czele straży łódzkiej stanął nowy komendant i komisja zarządzająca, wobec czego uważaliśmy za wskazane zwrócić się do komendanta inż. Kowalczyka, prosząc go o szereg informacji dotyczących prac i zamierzeń straży ogniowej. — Gdy obejmowaliśmy kierownictwo łódzkiej straży ogniowej — mówi nam inż. Kowalczyk — mieliśmy bardzo ciężkie zadanie do wykonania. Straż ogniowa w Łodzi cieszyła się wprawdzie doskonałą opinią, ale gospodarka, jaka w tej instytucji była prowadzona, wymagała daleko idących zmian. To właśnie stało się przyczyną rozwiązania zarządu i mianowania komisji zarządzającej.

Walka z deficytem

— W pierwszym więc rzędzie — mówi komendant inż. Kowalczyk — trzeba było zwrócić uwagę na wydatki straży i tak je ułożyć, by zapobiec niepotrzebnemu szastaniu pieniędzy. W poszczególnych oddziałach gospodarka usprawniona została w ten sposób, że wprowadziliśmy

OBOWIĄZEK CODZIENNEGO RAPORTU.

o stanie ludzi, taborów, sprzętu i t. d., przyczem w raportach tych muszą być szczegółowo uwzględniane wyjazdy, wydatki na benzynę, oliwę i t. d. Wiadomo wszystkim, że straż stale borykała się z deficytem, że nie mogła zwaćać końca z końcem, że musiała odwo-

ływać się do ofiarności społeczeństwa, a tymczasem działy się takie rzeczy, że gdy w jednym oddziale zużywano na kilometr jednostkę benzyny, w drugim oddziale zużywano na kilometr dwie jednostki. Wydatki wszelkiego rodzaju czyłone były chaotycznie, niecelowo, co musiało się odbić ujemnie na finansach straży.

Gruntowna reorganizacja

— Były jeszcze inne dziwolągi — mówi komendant Kowalczyk. — Warsztaty straży przyjmowały do wykonywania roboty prywatne, rzekomo w celach zasilenia kasy instytucji. Tymczasem nietylko, że nie przynosiło to dochodów, ale wręcz deficyt. Warsztaty zatrudniały bowiem zbyt wielu ludzi, którzy pracując na akord, dopuszczali się formalnie nadużyć. Gdy nie było roboty

jedna i ta sama maszyna była dwa razy rozbita i składana,

by nie odliczano pracownikom za postoje. Oczywiście taka praca kalkulowała się drożej, a osoby prywatne, które dawały swe wozy do naprawy nie chciały więcej płacić, niż wynosił cenik, co było zresztą zupełnie zrozumiałe. Niezależnie od tego zaś zdarzały się takie nonsensy, że pilne roboty straży musiały być niekiedy zaniedbywane, gdyż warsztaty miały terminowe zamówienia prywatne.

Tu musieliśmy przeprowadzić gruntowną reorganizację, zredukować zbędny personel i zarządzić, by warsztaty straży wykonywały

wyłącznie roboty straży.

W dodatku w warsztatach będą zatrudniani wyłącznie fachowcy straży, którzy w razie potrzeby również mogą wyjechać na pożar, a to w wysokim stopniu usprawni całą działalność instytucji, gdy nie będziemy mieli ludzi, niemogących śpieszyć do pożaru.

— Największą naszą troską — oświadcza inż. Kowalczyk — jest podniesienie jakości naszego taboru, który znajduje się w stanie optakowym. Na 30 wozów pięciu oddziałów stałych jest zaledwie kilka zdalnych do użytku. Reszta — to przedpotopowe graty, któ-

re stale się psują i kosztują bardzo dużo. Nic dziwnego tedy, że zdarzają się wypadki, gdy straż, mimo całego swego poświęcenia i ofiarności, spóźnia się do pożarów. Doszedłem do przekonania, że dla podniesienia sprawności i potanienia kosztów utrzymania taboru **MUSIMY KUPIĆ NOWE WOZY.**

Na to obrócimy naszą wygraną z dolarówki.

— A jak przedstawia się samo szkolenie straży? — pytamy.

— Gdy obejmowałem komendę — mówi inż. Kowalczyk — i przeprowadziłem egzamin, przyszedłem do przekonania, że pod względem wyszkolenia straż łódzka, mimo wszelkich słów uznania, jakie się jej należą, posiada duże braki. Na szkolenie oddziałów położyłem więc specjalny nacisk. Codziennie we wszystkich oddziałach prowadzone są wykłady i ćwiczenia praktyczne.

Szkolenie musi pójść dwiema drogami: teoretyczną, na kursach i praktyczną, na obiektach najważniejszych i najbardziej zagrożonych. Ćwiczenia przeprowadzamy w dzień i w nocy, a niezależnie od tego organizujemy specjalne alarmy.

STRAŻ MUSI BYĆ TAK WYSZKOŁONA, BY O KAŻDEJ PORZE DNIA I NOCY I W KAŻDYCH WARUNKACH STANEŁA NA WYSOKOŚCI SWEGO ZADANIA.

Straż nasza jest uboga w ludzi i sprzęt. Chcemy więc przy największej oszczędności materiału ludzkiego, stworzyć pełną gotowość bojową oddziałów.

— Nie będziemy mieli — tak jak dawniej — niefachowców w straży. Mieliśmy naprzykład szoferów, którzy strażakami nie byli, mieliśmy monterów mechanicznych, którzy nie byli strażakami. Każdy funkcjonariusz straży musi być równocześnie wyszkolonym strażakiem, aby mógł pracować wraz z wszystkimi, gdy zaistnieje potrzeba.

Ze szkoleniem łączy się również sprawa pracy świetlicowej. Mamy w straży analfabetów, choć dzielnych strażaków, mamy też takich, którzy słabo czytają i piszą. Dla nich uruchomimy

specjalne kursa, zaangażujemy nauczycieli, którzy będą wykładać geografję, historję Polski, wygłaszać odczyty o obowiązkach obywatela. Dużą usługę odda nam biblioteka, w której zgromadziliśmy już przeszło 1000 tomów.

Sprawa sygnalizacji

— Są jeszcze rzeczy, które specjalnie muszę podkreślić — mówi inż. Kowalczyk. — Przedewszystkiem sprawa sygnalizacji. Jest rzeczą bardzo smutną, że tak wielkie miasto jak

ŁÓDŹ, MIASTO PRZEMYSŁOWE, NIE POSIADA SYGNALIZACJI.

Jest to sprawa pierwszorzędnej wagi. Dopóki Łódź sygnalizacji odpowiedniej nie będzie miała, do tego czasu bezpieczeństwo pożarowe będzie szwankowało. I już dziś specjalna komisja zajęła się tą sprawą. Druga rzecz — to prymitywny dowóz wody na miejsce pożaru. Oczywiście, dopóki miasto nie ma wodociągów, radykalne rozwiązanie tej kwestji jest niemożliwe. Ale już mamy pewien plan, którego realizacja w dużej mierze poprawi sytuację.

I wreszcie trzecia rzecz — specjalne gaszenie pożarów.

Łódzka straż ani nie ma specjalnych sprzętów, ani też nie jest wyszkolona w gaszeniu pożarów specjalnych, a więc zbiorników z benzyną, oliwą, przetworów chemicznych itd. Na zapatrzenie straży w potrzebne sprzęty i wyszkolenie jej w tym kierunku zwrócę specjalną uwagę.

— Na zakończenie chciałbym powiedzieć jeszcze jedno — kończy swe wywody inż. Kowalczyk. — Łódzka straż ogniowa musi się stać doprawdy wzorową, pod każdym względem. Ludność Łodzi składa się z różnych narodowości i mojem życzeniem jest **STWORZENIE W STRAŻY TAKIEJ ATMOSFERY, BY ZNALEŻLI SIĘ W JEJ SZEREGACH PRZEDSTAWICIELE WSZYSTKICH NARODOWOŚCI, WCHODZĄCYCH W SKŁAD LUDNOŚCI ŁODZI.**

którzy mają zdolności w tym kierunku i chęć poświęcenia się pracy dla obrony mienia i życia mieszkańców przed niszczycielskim żywiołem.

Dr. Bolesław Sichna

Dwie noce

Z okazji 20-lecia Czynu Legionowego

W archiwum państwowem w Piotrkowie Trybunalskim, znajduje się księga, sięgająca czasów zaboru rosyjskiego a zatytułowana (podaje w tłumaczeniu): „Kontrola osób, podlegających w mieście Łodzi ścisłemu nadzorowi policji na podstawie rozporządzenia władz administracyjnych”. W księdze tej na str. 22 za nr. porządkowym 91-ym czytamy (tłumacząc z rosyjskiego dosłownie): „Fichna Bolesław, syn Franciszka, za udział w zebraniu młodzieży... (wyraz nieczytelny), w mieście Warszawie, na podstawie zarządzenia Warszawskiego Generała-Gubernatora, nadesłanego Piotrkowskiemu Gubernatorowi w dniu 4 listopada 1910 r. (starego stylu) za Nr. 20131 str. wch. 14470—910 oddany pod surowy („strogij”) nadzór przy zastosowaniu § 6 Przepisów...”

To archiwalne wspomnienie przypomina mi czasy dalsze, a więc te, które zaraz po roku 1910, po dacie mego aresztowania w Warszawie, nastąpiły. Jest to okres od r. 1910, aż po sierpień 1914 roku, okres wzmożonej w ruchu niepodległościowym pracy, oraz czasy od sierpnia 1914 r., t. j. czyn legionowy i praca peowiacka.

Napiętnowany mianem „niebłagنادjożnawo” w Łodzi, choć pod czujnym okiem policji, niejednokrotnie nawiedza-

ny nagłą rewizją, niejednokrotnie wzywany przed surowe oblicze p. Leontjewa, szefa rosyjskiej żandarmerji, dalej przecież pracę niepodległościową wśród młodzieży szkół średnich prowadziłem. Na jesieni r. 1911, wyrzucony z Łodzi, zarządzeniem władz administracyjnych, znalazłem się na studiach uniwersyteckich w Krakowie. Tu odrazu wpadłem w wir prac niepodległościowych.

W okresie kilku lat studiów, zaznajomiłem się bezpośrednio ze wszystkimi temi działaniami pracy, które młodzież zarzewiacka się interesowała i na które bezpośredni wywierała wpływ. — Byłem więc stałym członkiem Zarządu Stowarzyszenia młodzieży niepodległościowej „Znicz”, stałym członkiem Zarządu „Wzajemnej Pomocy U. U. J.”, w latach 1913-14, prezesem Akademickiego Koła T. S. L.

Od tegoż 1911 r. brałem stały i czynny udział we wszystkich pracach Drużyn Strzeleckich. Te prace największy na mnie wywarły wpływ i najsilniejsze pozostawiły wrażenie. W tej przepięknej pracy przysposobienia wojskowego do wkrótce mającej nastąpić wojny o Polskę, przeszedłem wszystkie stopnie, od prostego szeregowca do podoficera-kadeta i słuchacza kursu podchorążych Po-

ukończeniu szkoły, zdawać miałem na jesieni r. 1914 na najwyższy i najszczytniejszy stopień w Drużynach Strzeleckich: stopień podchorążego.

Do tego przecież nie doszło. Nie będę uprzedzał faktów. Podam tylko dwa momenty z moich przeżyć, które ze wielu innych, może najbardziej utkwiły mi w pamięci.

Gdy w 1912 r. wybuchła wojna Bałkańska, a stosunki między Rosją i Austro-Węgrami uległy nagłemu naprężeniu, gdy Austria zarządziła częściową na wet mobilizację, zawrzało i u nas w Drużynach. Przyszło przecież uspokojenie. Komenda Drużyn postanowiła jednak z faktów tych wyciągnąć odpowiednie wnioski, a Drużyny jeszcze bardziej zdyscyplinować i ubożować.

Przyszedł listopad, miesiąc historycznych wspomnień i buntu podchorążych, tego prawozoru cnót żołnierskich dla nas Komenda Drużyn zarządziła nocny alarm. Gdy w czwórki ustawieni, na komendę ruszyliśmy naprzód, absolutnie nieuswiadomieni dokąd i poco, gdyśmy jednak zauważyli zdążającą z nami całą naszą „generację” z Gasiorowskim na czele, wyczuliśmy, że przecież to nie jest zwykły na nocne tylko ćwiczenia odmarsz. Gdy dość daleko poza Krakowem zatrzymano nas i ustawiono w czworobok, zrozumieliśmy, że stanie się coś bardzo poważnego.

W środek czworoboku wstąpiła Komenda. Z ust kolegi Gasiorowskiego padły słowa, że za chwilę, wśród tej cichej nocy listopadowej, złożę mamy przysię-

gę, przysięgę na wierność Polsce, przysięgę na rzecz zbrojnej walki o niepodległość. Kto tej przysięgi złożyc nie chce niech natychmiast opuści szeregi. Jest noc, nikt nie będzie widział, kto to taki. Kilku nie wytrzymało. W tył zwrot i — odeszli. Ciemność nocy całkowicie ich przykryła, a rozkaz tak przykuł nogi do ziemi, a głowę w prostym kierunku, że nikt z nas obejrzeć się nawet nie mógł.

Padły wkrótce uroczyste, a mocne słowa, chórem przez nas w skupieniu i powadze powtarzane. Wysłuchała tych słów polska ziemia i w siebie głęboko wchłonęła, a okoliczne drzewa lekkim poszumem wartość ich i wagę potwierdziły.

To była jedna z wielu, ale przecież najbardziej pamiętna noc. Była i druga, niewiele więcej dwa lata później.

Gdy w zimie i na wiosnę roku Pańskiego 1914, wieczorami w lokalu Drużyn na Dolnych Miłynach, niejednokrotnie podczas wykładów w Szkole Podchorążych, krzyczałem: „Bacność!”, „W prawo patrz!”, a następnie meldowałem

„Kolego Komendancie! Podoficer — kadet, Semen, melduje posłusznie: tytu na wykładzie obecnych, a tytu nieobecnych...”, gdy w lipcu 1914 r. spokojnie siedziałem na wsi w Makowicach pod Proszowicami u państwa Bukowskich, przygotowując jakąś pracę seminaryjną i kując do czekającego mnie egzaminu na podchorążego, — nie przypuszczałem że to już, że za kilka już tylko tygodni, za kilka dni — **odmarsz.**

(D. c. n.)

B. p. Dr. Seweryn Sterling

Z okazji 2-ej rocznicy zgonu

Cicho upłynęła druga rocznica zgonu wielkiego społecznika i uczonego łódzkiego b.p. dr. Seweryna Sterlina, jednej z największych postaci naszego miasta.

Z okazji tej rocznicy chcemy przypomnieć społeczeństwu świetlaną postać człowieka, z którego Łódź mogła być naprawdę dumna.

Dr. Seweryn Sterling urodził się w wyjątkowym środowisku, które wywarło przemożny wpływ na całe późniejsze życie i czyny zmarłego. Ojciec jego, urzędnik kolejowy, był przez dłuższy czas sekretarzem znanego powieściopisarza Józefa Ignacego Kraszewskiego. W domu jego rodziców bywali ludzie, którzy budzili w nim uczucia patriotyczne i humanitarne.

Już w czasie studiów akademickich rozpoczął Seweryn Sterling pracę narodowo-społeczną, będąc jednym z kierowników tajnego związku młodzieży polskiej.

W roku 1894, już od kilku lat lekarz, przeniósł się na stałe do Łodzi i w tym samym roku objął stanowisko ordynatora chorób płucnych w szpitalu im. Poznańskich. A gdy objął po kilku latach całą oddział wewnętrzną — trudno wprost ocenić te usługi, jakie oddał biednym chorym wzbogacając w wysokim stopniu gałęź medycyny wewnętrznej.

Obdarzony ruchliwym temperamentem i niepospolitym talentem organizacyjnym tworzył podstawy ruchu naukowego nie tylko w Łodzi, ale w całej Polsce. W Łodzi za jego inicjatywą powstała Liga Przeciwgruźlicza i sekcja do walki z gruźlicą przy zarządzie miasta. Był on twórcą anatomiczno-klinicznego oddziału suchot płucnych, który uchwała i zjazdu przeciwgruźliczego w Krakowie został przyjęty jako obowiązujący dla lekarzy polskich.

Dr. Sterling znajdował czas również i na sprawy państwo-społeczne. Był dwa razy więziony przez władze rosyjskie za pracę niepodległościową. W czasie okupacji niemieckiej w Łodzi stał na czele polskiej grupy opozycyjnej w reprezentacji miasta.

Głównym terenem jego pracy była gruźlica — choroba proletariatu łódzkiego. Dzięki niemu przeszczepiono na grunt polski zdobycze wiedzy zagranicznej. Ale prócz tego szedł on swą własną drogą w badaniach naukowych.

W drugą rocznicę zgonu tego niepospolitego człowieka, całe społeczeństwo łódzkie winno oddać hołd pamięci wielkiego uczonego i człowieka o wielkim sercu. (i).

Ostrzegamy przed grzybami

Zdrowe są podobne do trujących

Rozpoczął się sezon grzybów. Na targowiskach miejskich mamy ich wbród. A ponieważ grzyby są dla wielu przysmakami, to też wieśniaczki, przewożące ten specjał do Łodzi, nie mogą uskarżać się na brak klientów.

Ale przy kupowaniu grzybów musi nosyć zachowaną jaknajdalej idącą ostrożność i na to właśnie pragniemy zwrócić uwagę. Mało kto zna się na grzybach. A istnieje dużo gatunków takich grzybów, które do złudzenia przypominają zdrowe grzyby jadalne, w istocie zaś są w wysokim stopniu trujące. Już w bieżącym tygodniu pogotowie za notowało kilka wypadków zatrucia grzybami. Trujące grzyby łatwo mogą spowodować śmierć.

Wskazana jest tedy największa uwaga. Lepiej przed kupnem poradzić się znawców, niż odpokutować to zdrowiem a może nawet śmiercią. (i).

TEATR ŻYDOWSKI „FILHARMONJA”,
Narutowicza 20 — Telefon 213-84.

Gościnne Występy Ulubieńców

DINA HALPERN I SEM BRONECKI.

Dziś, w czwartek, 9 sierpnia — 9.15 wiecz.

2 PRZEDSTAWIENIA ZA 1 BILETEM.

1) Szukał Uczciwości

slenny szlagier w 3 aktach

ze śpiewami i tańcami.

2) Wielki Koncert Rewjowy

w wykonaniu D. Halpern, S.

Broneckiego oraz całego zespołu.

Bilety do nabycia w Kasie „Filharmonia”.

W dniu 7 sierpnia 1934 r., opatrzony św. sakramentami, rozstał się z tym światem nasz najukochańszy mąż, ojciec i dziadek

s. † p.

Franciszek Raczyński

Wyprowadzenie drogiej nam zwłok nastąpi w piątek, dn. 10 sierpnia r. b., o godz. 5 p. p. z domu żałoby przy ul. Piaskowej 22 na cmentarz katolicki św. Franciszka w Chojnach, o czym zawiadamiają pozostali w nieutulonym żalu

Żona, córka, syn, zięć i wnuczek

Listy miłosne wielkich ludzi

Napoleon był zakochany w polskiej hrabinie. — Bukiet, jako symbol miłości. — Gdy przesady hamują miłość...

Wielcy ludzie byli czuli i sentymentalni w korespondencji miłosnej. W Paryżu ukazała się obecnie książka, stanowiąca antologię listów miłosnych p. t. „Mój najdroższy! moja najukochańsza!”, z której wyjmujemy trzy najciekawsze epistoły.

NIETSCHĘ OŚWIADCZA SIĘ.

Oto wielki myśliciel i filozof, Fryderyk Nietzsche pisze list do pewnej holenderki.

Genewa, 11 kwietnia 1876.

„Moja droga pani.

Dziś wieczór, napisała pani coś dla mnie, — teraz ja piszę do pani. Niech pani zdobędzie się na równowagę, aby nie przeleknąć się pytania, które chce jej postawić: Czy chce pani zostać moją żoną? Kocham Panią, i czuję się tak, jak bym już ją posiadał. Niech Panią nie dziwi nagłość mojego oświadczenia.

Ale najważniejsze jest czy Pani czuje tak samo jak ja — ażebyśmy nie czuli się sobie obcy. Czy chce Pani zaryzykować pójść razem zemną, — jako z tym, który naprawdę i serdecznie pragnie swobody i doskonałości się? Na wszystkich ścieżkach życia i myśli?

O tym liście i o mojej propozycji nie wie nikt, prócz naszego wspólnego przyjaciela — pana S. Jutro o jedenastej rano odejżdam spowrotem pospieszonym pociągiem do Bazylei, muszę jechać; mój adres bazylejski dołączam.

Jeżeli na moje zapytanie odpowie pani „tak”, wówczas napiszę natychmiast do jej szanownej matki, której adres proszę mi przesać.

Wiele szczęścia i powodzenia życzy
Fryderyk Nietzsche.

BUKIET NAPOLEONA.

Jak wiadomo, cesarz Napoleon podczas pobytu w Warszawie, zakochał się w pięknej hrabinie Walewskiej, z którą utrzymywał wioleletni stosunek miłosny. Wielki, bohaterski cesarz był w miłości słaby i miękki.

Radjoprogram

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA.

CZWARTEK, dnia 9-go sierpnia.

6.30—6.35: Pieśń „Kiedy rano wstają zoroze”.

6.35—6.38: Muzyka (płyty). 6.38—6.53: Gimnastyka. 6.53—7.05: Muzyka (płyty). 7.05—7.10: Dziennik poranny. 7.10—7.20: Muzyka (płyty). 7.20—7.25: Chwilka pań domu. 7.25—7.35: Rozmaitości. 7.35—7.40: Odczytanie programu na dzień bieżący. 7.40—11.57: Przerwa. 11.57—12.03: Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa. 12.03—12.05: Wiadomości meteorologiczne. 12.05—12.10: Codzienny Przegląd Prasy Polskiej. 12.10—13.00: „Wiedza w muzyce” — koncert w wykonaniu zespołu Adama Hermana. Transm. z Krakowa. 13.00—13.05: Dziennik południowy. 13.05—13.20: Audycja dla dzieci. Tr. ze Lwowa opowiadania p. t. „Nero” — Suskiego. 13.20—14.00: L. van Beethoven: Symfonia V-ta — pastorałna (płyty). 14.00—14.05: Wiadomości o eksporcie polskim. 14.05—14.15: Komunikat Izby Przem.-Handlowej w Łodzi. 14.15—14.30: Muzyka (płyty). 14.30—15.00: Transmisja uroczystego zamknięcia Zjazdu Polaków z zagranicy w gmachu Sejmu Rzeczypospolitej w Warszawie 15.00—16.00: Przerwa.

16.00—16.20: Koncert chóru Warsa.

16.20—17.00: Muzyka lekka w wyk. orkiestry pod dyr. Zdz. Górczyńskiego.

17.00—17.15: Pogadanka.

17.15—17.30: Recital śpiewaczy Gzeli Kutnej. Transm. z Krakowa.

17.30—18.00: Koncert chóru „Ognio” pod dyr. Z. Stoińskiego. (Tr. z Katowic).

18.00—18.15: „Letnisko w polskim dworze” — wygłosi Jadwiga Jankowska.

18.15—19.00: Transm. z Poznania słuchowska p. t. „Wesele Krotoszyńskie”.

19.00—19.10: Rozmaitości.

19.10—19.15: Odczyt. progr. na dzień następn.

19.15—19.50: Recital fortepianowy Władysława Burkatha.

19.50—20.00: Wiadomości sportowe.

20.00—20.02: „Myśli wybrane”.

20.02—20.12: Repertuar teatrów i komunikaty łódzkie.

20.12—20.40: Koncert z Doliny Szwajcarskiej w Warszawie.

20.40—20.50: Muzyka (płyty).

20.50—21.00: Dziennik wieczorny.

21.00—21.02: Capatryk Marynarki Wojennej. Transm. z Gdyni.

21.02—21.12: Pogadanka muz. o dramacie muz. R. Wagnera „Zmierzch Bogów” — wygłosi Władysław Fabry. (Transm. z Krakowa).

21.12—22.30: „Zmierzch Bogów” dram. muz. R. Wagnera — Akt III. (Tr. z Bayreuth).

22.30—22.45: „Współczesne systemy walki z nierządem” — wygłosi H. Stemińska (odczyt).

22.45—23.00: Muzyka taneczna (płyty).

23.00—23.05: Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej.

23.05—23.10: Polacy z zagranicy, uczestnicy zjazdu, przemawiają do swych rodzin na obczyźnie.

DZIŚ SŁUCHAMY:

16.00. MONACHJUM i inne stacje niemieckie. „Zmierzch Bogów” — opera Wagnera. Tr. z Bayreuth.

20.00. PARYŻ (Radio-Paris). Koncert symfon.

20.00. PRAGA. Koncert symfoniczny z Karłowych Warów.

20.00. STRASBURG. „Walkiria” — opera Wagnera. Tr. z Teatru Vichy.

20.45. MEDJOLAN. „Crispino e la Comare” — opera komiczna Luigi i Frederico Ricci.

21.25. DAVENTRY. „The Cousin from Nowhere, operetta Klunneho.

TEATR

MUZYKA / SZTUKA

TEATR MIEJSKI.

„Rasy” Ferdynanda Brucknera, aktualna i fascynująca sztuka grana będzie jeszcze krótki czas. Dziś i jutro „Rasy” po cenach znacznie niższych.

TEATR LETNI W PARKU STAZICA.

Dziś i codziennie o godz. 9-ej wieczorem amerykańska „Akademia wdzięku”. — Ceny najniższe. — Dojazd tramwajami zapewniony.

ŁODZIANIE W „BAGATELI”.

Rewja „Bagateli” p. t. „Bebe” ściaga codziennie wielkie rzesze łodzian, pragnących ujrzeć swoich ulubieńców w doskonałych numerach.

Cały program został umiejętnie ułożony przez kierownika artystycznego p. Sempolińskiego, który wybrał dla obecnej rewji same szlagierowe numery.

Dziś w czwartek w teatrze „Bagatela” odbędzie się dwa przedstawienia: o godz. 8-ej wiecz. i o 10-ej wiecz. O godz. 5-ej po poł. koncert doskonałej orkiestry.

W ogrodzie „Bagateli” czynna jest kawiarnia.

MORZEM

BEZ PASZPORTÓW ZAGRANICZNYCH

STOCKHOLM HELSINGFORS

dnia 23 sierpnia

LENINGRAD MOSKWA

na Festival Teatralny

dnia 3 września

Ceny od Zł. 150.—

LINJA GDYNIA—AMERYKA

Warszawa, Marszałkowska 118

Bocian uszkodził radiostację

Godzinna przerwa w audycji

Wczoraj około godz. 23-ej na stacji radiowej w Raszynie wynikło krótkie spięcie, wskutek czego audycja radiowa została przerwana. Zaalarmowana służba techn. wyjechała na objazd linii. Ku swemu zdumieniu obsługa techniczna zauważyła, że krótkie spięcie spowodował bocian, który zawisł na przewodach wysokiego napięcia, przechodzących przez wieś Sekocin.

Rzecz prosta bocian został zabity. Po usunięciu przeszkody audycję po godzinie wznowiono.

Nasz reporter zanotował...

W mieszkaniu własnym przy ulicy Aleksandryjskiej Nr. 20 targnął się na życie 43-letni Zygmunt Tokarczyk, który zażył większą dawkę jodiny.

Desperatowi udzielił pomocy lekarz pogotowia i przewiózł go do szpitala.

Powodem rozpaczliwego kroku były niesnaski rodzinne.

Na ulicy Bandurskiego nocy wczorajszej doszło do krwawej bitki między 22-letnim Antonim Malarczykiem (Płocka 40), 21-letnim Władysławem KaKczmarskim (ul. Gdańska 144) i 24-letnim Alfredem Płoską (Wólczańska 151).

Wszyscy trzech wracali w stanie pijanym z libacji i przy zbiegu ulic Bandurskiego i Wólczańskiej wszczęli bójkę, w czasie której poranili się tępemi narzędziami. Bójkę zlikwidowała policja. Poranionych awanturników przeprowadziła do komisariatu P. P., gdzie lekarz pogotowia udzielił pomocy.

Na posesji przy ulicy Promyka Nr. 43, w czasie zaprzęgania konia, został kopnięty w brzuch furman, 28-letni Wawrzyniec Połyko.

Wskutek silnego uderzenia kopytem, Połyko odniósł pęknięcie przepony brzusznej.

Rannego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Franciszek Janiak, zamieszkały przy ulicy Zawiszy Nr. 45, zameldował, iż w parku Juljanów nieznanymi sprawcy skradli mu skrzypce, wartości 600 złotych.

Do mieszkania Edwarda Szyslera przy ulicy Grudziądzkiej Nr. 3 włamali się złodzieje i skradli różne rzeczy, wartości 700 zł.

Do zagrody Antoniego Tomczyka we wsi Szczyńce pod Łodzią zakradli się złodzieje i uprowadzili konie, wartości 800 zł.

We wszystkich wypadkach sprawców poszukuje policja.

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

Łódzkiego okręgu włókienniczego.

IGNACY MATUSZEWSKI

PARSZYWA UMOWA

Pan Marcei Boussac stał się właścicielem pakietu akcji żyrardowskich w sposób bliżej nie wyjaśniony. Pakiet boussakowski stał się pakietem 80 proc. — dzięki temu, że niewiadomo co dzieje się z akcjami, których posiadacze znaleźli się na terytorjum Rosji Sowieckiej. Nie wiemy również kiedy p. Boussac nabywał akcje Żyrardowa? Może wówczas, gdy przedsiębiorstwo to leżało w gruzach, zniszczone świadomym i dwukrotnie raz przez cofających się Moskali, drugi raz przez nadeszłych Niemców. Żyrardów był fabryką, której kominy wysadzono w powietrze dynamitem, z której maszyny wywożono, miast instalować.

Zyrardów za 23 000 fr. szwajcarskich

W każdym razie p. Boussac ujawnił się, jako właściciel wówczas dopiero, gdy Rząd Polski fabrykę tę odbudował i uruchomił. Wówczas — prawy posiadacz zażądał jej zwrotu. Nie darmo oczywiście. Za pieniądze. Za pieniądze zarazem o szczególnej właściwości. Właściwości polegającej na tem, że w pieniądzech tych to, co dziś była warta piękna fabryka, za miesiąc wystarczyło na zakup garnituru dla dyrektora. Oczywiście za tę właściwość pieniędzy p. Boussac nie był w najmniejszym stopniu odpowiedzialny: jak sama nazwa „marka polska“ wskazuje. Polska odpowiada za ówczesną właściwość swojej monety. Natomiast p. Boussac dowiódł tych swych „specjalnych“ zdolności ekonomicznych zawarłszy umowę, opiewającą zwrot Rządowi Polskiemu sum wyłożonych na odbudowę.

W rezultacie Boussac wypłacił w sierpniu 25 r. sumę marek, której ekwiwalent wynosił aż 23.000 fr. szw. Oto za jaką cenę Boussac stał się właścicielem wielkich zakładów Żyrardowskich.

Ze zaś ministra Kucharskiego Sejm Polski od zarzutu zawarcia nieopatrznej i szkodliwej dla Państwa umowy oczyścił — tedy sprawa została wyczerpana.

Gopodarka ruiny i dewastacji

I byłaby może wyczerpana, gdyby nie dziwny fakt, że fabryka nabyta przez p. Boussaca wyjątkowo tanio — miast zysków poczęła przynosić straty. POCO p. Boussac nabywał choćby najtańszej akcje przedsiębiorstwa, które przynosi straty? POCO wypłacał Rządowi Polskiemu nawet w markach polskich odszkodowanie, żeby przejąć przedsiębiorstwo, do którego wypadają mu odład dokładać? Nie umieliśmy sobie tego dokładnie wyjaśnić przez długie lata. Przez długie lata, w ciągu których pod brzemieniem „deficytu“ nietylko fabryka, lecz i miasto Żyrardów załamywało się i upadało. Przez długie lata rosnącej nędzy robotniczej, posuwającej się naprzód dewastacji zakładów i nacisku obywatela francuskiego, Boussaca, na władze polskie o „ulgi“ w drodze interwencji dyplomatycznych. Wiedzieliśmy, że dzieje się w Żyrardowie coś niezrozumiałego i nieczystego — lecz nie wiedzieliśmy co. Strzał Blachowskiego oświetlił tylko napięcie gry prowadzonej w Żyrardowie przez Boussaca — nie wyjaśnił przecież jej istoty.

Dziś już mniej więcej wiemy na czem polegała dobrotliwa ofiarność Boussaca, gdy zechciał obarczyć się „deficytowa“ przedsiębiorstwem żyrardowskim w Polsce. Boussac po-

trzebował w swojej serii przedsiębiorstw takiego właśnie przedsiębiorstwa — do umieszczania deficytów. Żyrardów Boussaca kupował od innych przedsiębiorstw p. Boussaca, handlarza bawełny, — bawełnę po cenach wyższych niż rynkowe. W księgach Żyrardowa zjawily się deficyty — w księgach Boussaca figurowały zyski. Żyrardów otrzymał „pomoc techniczną“ od francuskich zakładów p. Boussaca. Płacił za nią milionami złotych rocznie. Żyrardów otrzymywał „pomoc finansową“ od przedsiębiorstw finansowych p. Boussaca — to znaczy otrzymywał od p. Boussaca kredyt, za który kupował u p. Boussaca bawełnę za wygórowaną cenę i za tę „pomoc finansową“ płacił 24 proc. Żyrardów wreszcie uzyskiwał „kredyt“ u p. Boussaca w ten sposób, że wystawiał weksle, które p. Boussac dyskontował tanio i bez trudu, ile że wartość, a więc i zdolność kredytowa Żyrardowa była duża. W ten sposób kredyt w istocie rzeczy był udzielany przez polskie przedsiębiorstwa p. Boussaca francuskim przedsięwzięciom p. Boussaca.

Panowanie spekulacji

Nedza Żyrardowa; wywłaszczenie akcjonariuszy polskich, zniszczenie fabryk, psychopatia Kellerów, służalstwo różnych Kostryniów — wszystko to były tylko zewnętrzne objawy działalności p. Boussaca, zmierzającego do osłabiania zysków z Żyrardowa nie przez produkcję, lecz przez spekulację, przez sztuczne obniżenie wartości tej fabryki, aby nie płacił dywidendy współwłaścicielom, aby skupować ich za darmo, aby wykiwać wierzyteli, z których jednym był skarb Państwa,

aby sztucznie podnosić dochodowość swych przedsiębiorstw francuskich, których akcje może akurat chciał p. Boussac sprzedawać. Oto działalność będąca na „pograniczu kodeksu karnego“, wedle wyrażenia premiera Kozłowskiego, a napewno sprzeczna z dobrym obyczajem kupieckim i ze zwykłą ludzką uczciwością.

Tak wygląda „sprawa żyrardowska“ na zasadzie tego, co o niej wiemy. Do dna, do końca będzie wyjaśniona dopiero na przewodzie sądowym. Na sprawie karniej, nie na cywilnej.

W sprawie tej spór grupki akcjonariuszy polskich (t. j. okradzionych) z p. Boussac'em (okradającym) był

tylko fragmentem całości. Fragmentem dlatego żywo interesującym opinie publiczną, że w tym wypadku, na tego sporu — po raz pierwszy działalność p. Boussaca znalazła się przed forum sądowym. I forum sądowe potępiło go — wprowadzając sekwestr.

„Symbol moralności kapitalistycznej“

Ale zagadnienie Żyrardowa nie kończy się, ani nie zaczyna w kieszeni akcjonariuszy polskich. Gdyby p. Boussac dzielił się z nimi zyskami pochodzącymi z takich machinacji, jakie uprawiał — to owa wspólnota spekulacji, taki sojusz złodziejski polsko-francuski nie zmieniłby ani na jotę samiego zagadnienia. Bowiem sprawa Żyrardowa jest sprawą norm etycznych działalności kapitału w Polsce. Na tym przykładzie musi być wskazane sobie i światu co wolno, a czego nie wolno, co jest dopuszczalne, a co nie będzie dopuszczalne. Sprawa Żyrardowa przez swą jaskrawość stała się symbolem. Stała się symbolem moralności kapitalistycznej w Polsce. Moralność ta bywa różna w różnych krajach i różnych środowiskach. Skandale finansowe są rzadkością w Anglii — często zdarzają się w wielu innych krajach.

Od takiego czy innego rozwiązania sprawy Żyrardowa zależy już dziś w znacznej mierze to, czy będziemy mieli w Polsce przemysł zdrowy, uczciwy, solidny czy spekulacyjny, złodziejski, klasowy.

I oto, kiedy sprawa była w toku, kiedy pierwsze starcia zostały przez p. Boussaca przegrane, kiedy ręka sprawiedliwości coraz niżej zwisła nad jego karkiem, nagle — ogłoszono mu w Polsce amnestję. „Komitet mniejszości akcjonariuszy“ polskich z biciem w bębny obwieścił światu wielką wygraną: p. Boussac obiecał okradzionym zwrócić część tego co stracił i obiecał nie kraść dalej. Chwała mu i cześć!

Tak w naszych oczach wygląda „umowa“ zawarta przez „Komitet“ z p. Boussac'em. Nieznany skład komitetu, adwokat, pośrednicy, przeplaceni agenci, występujący w tej sprawie, nadużyli zaufania szerokich sfer pokrzywdzonych. Coraz bardziej jesteśmy pewni — sprawa ta będzie się wyjaśniać. Nie za miskę soczewicy nawet, ale za śmierdzący serdelek „Komitet“ zdecy-

Pomyślny rozwój przemysłu jedwabniczego

Wybitny wzrost produkcji i eksportu

Jedną z niewielu gałęzi przemysłowych, która mimo powszechnego kryzysu gospodarczego, rozwija się dość pomyślnie, jest produkcja jedwabnicza.

Pozostaje to w związku ze znacznie szerszym zastosowaniem jedwabiu w obecnym sezonie, jako domieszki do wyrobów wełn. i bawełn. a ponadto wznowionem zapotrzebowaniem jedwabiu w galanterji. Wpłynęło to na poważny wzrost produkcji przędzy sztucznego jedwabiu. W roku 1929 wyniosła ona 27 tysięcy quintali, w roku 1932 — 35 tysięcy quintali, w roku zaś 1933 już 37 tysięcy quintali, a więc w przeciągu czterech lat produkcja przędzy sztucznego jedwabnej wzrosła o 10 tysięcy quintali, podczas gdy np. w produkcji przędzy wełnianej daje się zauważyć spadek z 298 tysięcy quintali w roku 1929 do 212 tysięcy quintali w roku 1933.

Zwiększone spożycie jedwabiu powoduje również wzrost importu jedwab-

liu naturalnego, którego w okresie od 1924 do 1927 roku przywieziono za zł. 66.1 milionów, zaś w następnym trzyleciu, pomimo kryzysu już za zł. 68.1 milionów. Również przywóz jedwabiu sztucznego wzrasta w tym okresie. W latach 1924—27 import jego przedstawiał wartość 9.6 milionów, zaś w latach 1928—1931 — 15.9 milionów.

Jednak w większym jeszcze stosunku wzrasta nasz eksport artykułów jedwabnych: W okresie od roku 1924 do roku 1927 wywieźliśmy artykułów z jedwabiu naturalnego za zł. 2.3 milionów, a więc eksport ten wzrósł o blisko 800 procent; również poważny wzrost wykazuje wywóz towarów z jedwabiu sztucznego. Mianow. w latach od r. 1924 do r. 1927 wartość eksportu tego rodzaju artykułów wyniosła 4.6 milionów złotych, w latach natomiast od 1928 do 1931 — 8,8 milionów zł., wzrost więc sięga tutaj prawie 100 proc.

dował się sprzedać swoją słusność. Za obietnicę zwrócenia coś nie coś z ukradzionego portfela zaprosił rzeźmieszka do wspólnego stołu, za przyrzeczenie poprawy dopuścił go do konfidencji, za nadzieję chapnięcia „gotowy“ zrezygnował z najgłębszych racji.

Układ rabusia z obrabowanym

Sama możliwość zawarcia podobnego „układu“ między rabusiem i obrabowanym — świadczy niesłychanie smutno o małej odporności charakterów u nas, o braku poczucia moralnego, o nadużywaniu przez interesowanych argumentu „społecznego“ wtedy kiedy chodzi o ich kieszeń i przerywaniu się do argumentu „prywatnego“, kiedy ten jest wygodniejszy dla kieszeni. „Umowa“ komitetu polskich akcjonariuszy z p. Boussac'em zostanie na długo dokumentem niedoirdzości, słabości i łatwowości. Reklama, którą ten nowy układ otoczono, wciągniecie doń bez zezwolenia zainteresowanych nazwisk tak zasłużonych, jak nazwiska pp. Augusta Zaleskiego i Janusza Radziwiłła, ukrywanie toczących się z p. Boussac'em pertraktacji z obawy przed rozpoczęciem już śledztwem, a potem

wyrażanie Ministrowi Przemysłu i Handlu przedstawicielowi Rządu hymnów wdzięczności z okazji układu, sprzecznego z całą polityką rządową — wszystko to wywołuje dziś niewesołe myśli i musi być zakwalifikowane albo jako niebotyczna łatwowość, albo jako również niebotyczna bezczelność.

Umowa a „sprawa żyrardowska“

Piszemy to z tem większą przykrością, ale i z tem większą ostrożnością, że na umowie podpisane są nazwiska ludzi znajdujących się w naszym obzecie. Nie zmienia to, ani nie zmienia niczem naszej oceny, tego co zrobiono.

Umowa ta, tak jak nie zmienia niczem postępowania p. Boussaca, nie usprawiedliwia ani jednej machinacji przezeń popełnionej, nie oczyszcza go ani z jednego zarzutu — tak samo nie będzie miała najmniejszego wpływu na dalszy rozwój sprawy żyrardowskiej. Tak samo jak na naciski dyplomatyczne broniące Boussaców musimyśmy odpowiadać, że dla nas p. Boussac nie jest francuzem czy niemcem tylko wyrafinowanym rzeźmieszkiem — tak samo tym, którzy na jakichkolwiek warunkach chcieliby zostać współpracownikami Boussaca — uważamy za właściwe oświadczyć, że musimyśmy ich uważać za współników rzeźmieszka bez względu na to, czy sobie z tego zdają sprawę czy też nie.

Sprawa żyrardowska będzie wzięta do końca. Bezkarności za nadżycia nie zapewnił sobie p. Boussac żadną drogą. Jedyne forum, na którym wolno mu się bronić — to ława oskarżonych. I tylko tam, gdyby posiadał do wody swojej niewinności — mógłby wygrać.

Przykry zaś epizod z „ugodą“ powinien być dla różnych elementów naszego społeczeństwa nauką.

że niema nieodpowiedzialności za to co się robi. Od maja 1926 skończyło się w Polsce handlowanie interesem Państwa. I nikomu w żadnej formie, na żadnym odcinku nie uda się już tego uprawiać.

Wywóz zbóż z Polski

Według prowizorycznych danych głównego urzędu statystycznego, eksport 4-ch głównych zbóż z Polski w miesiącu lipcu b. r. przedstawiał się następująco: (w nawiasach dane za czerwiec b. r.):

Wywieziono pszenicy — 31.160 ton (16.690 ton), żyta 14.418 ton (67.234 t.), jęczmienia — 10.399 ton (3.833 ton) i owsa 1.707 ton (3.436 ton).

Z powyższego zestawienia widać, że w porównaniu z czerwcem b. r. w lipcu zwiększył się znacznie wywóz pszenicy i jęczmienia, natomiast wywóz owsa i żyta zmalał, szczególnie tego ostatniego.

Ford zagrożony przez konkurencję japońską

Na rynku południowo-amerykańskim ukazały się poważne partie samochodów pochodzenia japońskiego, które w zdecydowany sposób konkurują cenami z samochodami pochodzenia amerykańskiego. Tak np. *czteroośmiorowa kareta japońska kosztuje 300 dolarów, podczas gdy taki sam wóz Forda kosztuje 450 dolarów.*

Pikantnym szczegółem jest fakt, że japońskie samochody budowane są na podstawie licencji zakupionych w Stanach Zjednoczonych, z wyraźnym zastrzeżeniem, że licencje eksploatowane będą wyłącznie w Japonii.

Za 80 miliardów fr. złota w banku francuskim

Zapasy złota francuskiego banku emisyjnego przekroczyły pierwszy raz od istnienia tej instytucji 80 miliardów franków.

W ostatnim tygodniu, zamkniętym w dniu 3 sierpnia b. r., zapas złota banku *podniósł się o przeszło 260 milionów*, osiągając 80 miliardów 252 miliony 198 tysięcy franków francuskich.

Ofiary na powodzian

Ofiarna Łódź w dalszym ciągu śpieszy z pomocą ofiarom powodzi. W dniu wczorajszym wpłynęły ofiary w gotówce i w naturze od firm i osób niżej podanych, a mianowicie:

Imię i Nazwa	Wzrost	Waga
Allart Rousseau i Co. od zarobków robotniczych	Zł. 293.—	209.80
Sp. Akc. Teodor Steigert	„	„
Dyrekcja i urzędnicy Sp. Allart Rousseau	„	630.—
Sukc. L. Müller od zarobków robotniczych	„	58.—
Adolf Horak	„	500.—
Lorenc i Hauk od zarobków robotniczych	„	31.35
Maizel i S-ka od zarobków robotniczych	„	11.40
Herman Kahan	„	100.—
„Vesta“ Tow. Wzajemnych Ubezpieczeń	„	26.60
Parbiarnia i Wykończ. Paweł Szule od zarobk. robotn.	„	54.47
J. R. Meissner, ul. Kilińskiego nr. 243, od zarobk. robotn.	„	12.50
Robotnicy F-my A. Haebler	„	209.10
Firma F. A. Haebler od zarobków robotniczych	„	74.25
Józef Chodastewicz	„	30.—
Kazimierz Tomaszewski	„	3.—
Spółeczny Bank Spółdzielczy Pracownicy umysłowi i-my Adam Osser	„	186.—
Robotnicy firmy Adam Osser	„	1.154.—
Pracownicy Sp. Akc. J. John	„	27.50
Dyr. Strano	„	300.—
„Pierwsza“ dawniej Artur Meister w Rudzie Pabjan. od zarobków robotniczych	„	178.03
Robotnicy „Pierwsza“ dawn. A. Meister w Rudzie Pabjan.	„	10.—
Widzewska Manufakt. Sp. Akc. ze zbiorów od pracowników fabryki Konsumu i Ekonomja	„	4.369.34
Od pracown. umysłowych firmy Bracia Bukiet	„	60.—
Firma Markus Kohn Sp. Akc.	„	500.—
Firma Scheibler i Grohman Sp. Akc. za lipiec od umysłowych i od prac. fizycznych od 15.VII—28.VII	„	3.922.85
Personel firmy „Karpaty“ 1 proc. poborów za mies. sierpień	„	91.28
Personel Syndykatu Eksportu Odzieży 1 proc. poborów za okres 3-ch miesięcy od 1.VII—30.IX	„	339.78
Zarząd Syndykatu Eksportu Odzieży, ul. Piotrkowska 211	„	340.25
Zł. 13.728.47		

M. Ferster, ul. Piotrkowska 41 — 4 pary obuwia nowego.
Kowalezyk, ul. Śródmiejska — 32 par obuwia nowego.
Syndykat Eksportu Odzieży — 65 szt. różnej odzieży.
Hirsberg i Wilczyński — 1170 szt. różnej bielizny welnianej.
Karol Bennich, Sp. Akc. — 1 szt. materiału bawełn. — 27 mtr.

Blokada gospodarcza Rzeszy Przemysł angielski wstrzymał wywóz przędzy do Niemiec

Frankfurt n. M., 8 sierpnia. Popularny dziennik „Frank. Z.“ donosi iż wszyscy, **najwięksi przemysłowcy angielscy przerwali wywóz przędzy do Niemiec.** Sprawozdanie na ten temat wygłosił przewodniczący angielskiej delegacji H. Holden, który niedawno prowadził w Berlinie pertraktacje o regulacji starych długów niemieckiego przemysłu wykończalniczego. Sprawozdanie wygłoszone zostało na zebraniu przemysłowców w Manchester.

Jak donosi cytowany dziennik, wskutek tej uchwały angielskich przemysłowców uclerpi 50.000 robotników, zatrudnionych w niemieckim przemyśle włókienniczym. Jednakże dziennik wyraża nadzieję, że za pośrednictwem angielskiego ministerstwa przemysłu i handlu uda się tę sprawę uregulować.

Zagadnienie braku surowców dla niemieckiego przemysłu stało się tak poważne, że jest ono obecnie tematem nieustannych dyskusji w niemieckich kołach wielkoprzemysłowych. Wysuwane są najrozmaitsze projekty, które mogłyby zaradzić złu.

Pod tytułem „Ciężkie zadanie niemieckiego handlu zagranicznego“ pismo „Frankfurter Zeitung“ zamieszcza obszerną relację swego hamburskiego ko-

respondenta, który przytacza opinię hamburskich eksporterów. Hamburg zawsze grał i gra również obecnie pierwsze skrzypce w niemieckim handlu zagranicznym. Dlatego też opinia hamburskich eksporterów wzbudziła szczególne zainteresowanie.

W hamburskim urzędzie celnym leżą niewykupione frachty na sumę 4 milionów marek. Niektóre towary importowane już dziś nie są wwożone do Niemiec podczas gdy na rynkach zagranicznych sprzedawane są one po niższej cenie.

Hamburscy eksporterzy domagają się wobec tego decentralizacji aparatu przydziału walut zagranicznych w Niemczech, twierdząc, że być może sami znajdą rozwiązanie tej tragicznej sytuacji.

Trudno oczywiście wnioskować, jak ustosunkują się do tych żądań koła berlińskie, tembardziej, że wiadomo, iż tendencją władz centralnych niemieckich jest zjednoczenie Niemiec nie tylko pod względem politycznym ale i ekonomicznym.

Faktem jest wszakże, że Niemcy znajdują się obecnie w sytuacji „blokad gospodarczej“ i z tej sytuacji zdają sobie już sprawę dziś wszyscy w Trzebieży Rzeszy.

200 gruźlicznie chorych dzieci z Tomaszowa będzie korzystać w przyszłym roku z bezpłatnego letniska

Tomaszów, 8 sierpnia. Jak już donosiliśmy, w inicjatywy zarządu tutejszego oddziału Polskiego Czerwonego Krzyża powołany został do życia spośród społeczeństwa tomaszowskiego i okolicznych miejscowości — komitet budowy letniska dla dzieci zagrożonych gruźlicą.

Komitet przystąpił energicznie do zbierania zasobów materialnych, niezbędnych do budowy. Praca ta zapoczątkowana została przed zamknięciem roku szkolnego i sędzono, że uda się letnisko oddać jeszcze w roku bieżącym do użytku biednym dzieci.

Aczkolwiek koszty nie są zbyt wielkie, gdyż całkowite wykończenie gmachu obliczono na sumę zł. 40.000, a po-

zatem Fundusz Pracy przeznaczył również pokazać kwotę — jednakże nie zdołano zebrać reszty pieniędzy, by móc w przyspieszonym tempie wznieść budynek.

Z tych więc względów musiano zrezygnować z wykończenia kolonii w roku bieżącym.

Szkielet budynku zbudowany już został na jednym z tutejszych tartaków. Komisja budowlana wydziału technicznego robotę tę zaakceptowała i poleciła przewieźć szkielet ten na miejsce, wyznaczone na kolonję.

W przyszłym roku około 200 dzieci chorych korzystać będzie z tego letniska.

Tomaszów Mazowiecki.

SYTUACJA W PRZEMYŚLE TOMASZOWSKIM.

Tomaszowski przemysł włókienniczy w związku z rozpoczęciem sezonu zimowego pracuje zupełnie normalnie. Uruchomione są prawie wszystkie zakłady. Sezon zapowiada się, jak narazie, pomyślnie, gdyż niektórzy przemysłowcy otrzymali już zamówienia na swoje wyroby.

Wyroby zimowe przemysłu tomaszowskiego znane są ze swej pierwszo-rzędnej jakości w całym kraju i nawet zagranicą. To właśnie daje gwarancję, że obecny sezon, zarówno jak poprzednie, dopisze i powetuje wielkie straty, jakie przyniósł sezon letni.

Zapotrzebowanie na surowce włókiennicze w bieżącym tygodniu było bardzo duże, tak, że hurtownicy wełny nie mogli wykonać wszystkich zamówień. Brak wełny tłumaczy się tem, że wobec spadku cen na ten surowiec przemysłowcy wstrzymywali się z zakupami, jak również hurtownicy i handlarze wełną spowodowanej wahaniem cen, nie sprowadzali tego towaru w dostatecznej ilości.

Z tych przyczyn przemysłowcy muszą zebrać narazie ze swych skromnych zapasów, które jednakże nie starczą na dłuższy okres czasu.

To oczywiście w przemyśle wpływa bardzo dodatnio na życie gospodarcze Tomaszowa, które jest uzależnione od tej gałęzi przemysłu.

Całą więc nadzieję pokłada się w sezonie zimowym. Co się zaś tyczy sezonu minionego, istnieją poważne obawy, by nie przyniósł dodatkowych niespodzianek w związku z katastrofą powodzi, jaka nawiedziła Małopolskę.

Tutejszy przemysł bowiem posiada na południu Polski wielu odbiorców, którzy ponieśli straty w czasie tego okropnego żywiołu.

W końcu bieżącego miesiąca i w ciągu przyszłego przypadają płatności zobowiązań, załączonych przez kupców zamiejscowych. W tym więc czasie sytuacja wyjaśni się w zupełności.

BOISKA SPORTOWE W TOMASZOWIE.

Podokręg tomaszowski L. O. Z. P. N., dążąc do postawienia życia sportowego naszego miasta na odpowiednim poziomie, postanowił stworzyć dla podległych mu klubów odpowiednio i higieniczne boisko sportowe celem umożliwienia im uprawiania treningów w warunkach należytych.

W tym celu podokręg nawiązał kontakt z klubem sportowym „Sokół“, który posiada przy ulicy Spalskiej duże boisko, które nie jest jednak urządzone według wszelkich wymogów sportowych. Podokręg więc, zawierając umowę z „Sokołem“, na mocy której wszystkie kluby tomaszowskie będą mogły korzystać z tego boiska — przeznaczył złotych 1000 na remont stadionu.

Niezależnie od tego zarząd podokręgu wpłacił magistratowi sumę zł. 150 na przebudowę boiska miejskiego przy ulicy Cichej.

Przebudowa boiska miejskiego była niezbędna, gdyż w czasie rozgrywek unosiły się zwykle tumany kurzu, które ujemnie wpływały na zdrowie zawodników.

Obecnie więc Tomaszów będzie posiadać dwa należycie urządzone boiska.

Dolar — 5.22

Wład za giełdami europejskimi, na łódzkim rynku pieniężnym od dwudni zaznacza się wybitnie słaba tendencja dla dolara. Wczoraj notowania jego w obrotach prywatnych obniżyły się o 3 punkty t. j. do 5.24 w żądaniu i 5.22 w kupnie. Zatem nieoficjalny kurs dolara zrównał się z kursem Banku Polskiego, który płacił za odcinki drobne również 5.22, za większe 5.23 i za czeke 5.25. Obrótowy niewielki.

Poza dolarem inne waluty wykazują tendencję utrzymaną. Funtów oddawano po 26.65, płacono po 26.60; cena Banku Polskiego — 26.50. Marka w obrotach prywatnych 2.03 w żądaniu i 2.02 w kupnie, 5 proc. L. Z. m. Łodzi 51.00 i 50.50.

Giełda warszawska

Warszawa, 8 sierpnia. Na dzisiejszym zebraniu warszawskiej giełdy walutowo-dewizowej tendencja dla dewiz była niejednolita. Mocniej kształtował się kurs dewiz na Szwajcarię, Berlin i Holandję. Zapotrzebowanie na dewizy było niewielkie. Notowano: Berlin 205.75 (+50), Belgja 124.25 (-9), Holandia 358 (+), Londyn 26.62, Gdańsk 172.60 (-2), Nowy Jork 5.25.88 (-1), wypłata telegraficzna na Nowy Jork 5.26.38 (-1), Paryż 34.89 i pół (-pół), Praga 21.97, Sztokholm 137.35, Szwajcaria 172.70 (+), Włochy 45.43.— Transzakcja dokonana, a nienotowana: Paryż — kabel 34.90 i pół. W obrotach prywatnych: marka niemiecka 200, szyling austriacki 99.15—99.20, korona czeška 21.84, frank francuski 34.87, frank szwajcarski 172.35, funt angielski 26.57, dolar 5.23, i pół — 5.22 i pół, rubel złoty 4.58, dolar złoty 8.91, rubel srebrny 1.34, bilon 0.62. Bank Polski płacił za banknoty dolarowe 5.23.

AKCJE. Na rynku akcyjnym obroty były bardzo ograniczone, przy tendencji utrzymanej. Notowano: Bank Polski 86.25 (+25), Starachowice 10.60 (-5); transakcja dokonana, a nienotowana akcjami cukrowni Częstocice — po 20.—

PAPIERY PROCENTOWE. Dla papierów procentowych przeważała tendencja niejednolita. Mocniejsze były listy zastawne prowincjonalne i premiiówki, pozostałe bez zainteresowania. Obrotów większych dokonano 7 proc. pożyczka stabilizacyjna i 4 i pół ziemiakiem. Notowano: 3 proc. budowlana 43.75—43.70 (-20), 4 proc. dolarowa 53, 4 proc. inwestycyjna zwykła 116.25 (+25), 5 proc. konwersyjna 63, 6 proc. dolarowa 70.75 (-1), 7 proc. stabilizacyjna 67.25—67.63—67.50 (-38), listy zastawne i obligacje banków państwowych bez zmiany, 8 proc. listy funtowe Przemysłu Polskiego 75.35 (-13), 7 proc. Przemysłu Polskiego 67.50 (-1), 4 proc. ziemskie 41, 4 i pół proc. ziemskie 48.75—49 (+50), drobne odcinki 48.50—48.75, 5 proc. Warszawy 1933 r. 58.25—58.50 (+25), 5 proc. Łodzi 1933 r. 50.70 (-30), 5 proc. Piotrkowa 1933 r. 47.63 (-13), 5 proc. Siedlec 1933 r. — 40 (+75).

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Warszawa, 8 sierpnia. Na dzisiejszym zebraniu warszawskiej giełdy zbożowo-towarowej ogólny obrót wyniósł 5.267 ton, w tem żyta 4.125 t. Notowano za 100 kg. parytet wagon — Warszawa w handlu hurtowym, ładunkach wagonowych: żyto stare i nowe 17—17.50, pszenica jednolita 22.50—23, pszenica zbierana 22—22.50, owies jednolity 18.50—19, owies zbierany 17.50—18.50, jęczmień kaszany 18.50—19, jęczmień browarny 21—22.50, groch polny z workiem 24—26, Victoria z workiem 40—45, wyka bez obrotów — 19—20, peluska 23—24, lubin niebieski 9—9.50, lubin złoty 10.50—11.50, rzepak zimowy 41—43, mak niebieski 50—53, mąka pszenna gat. IB 38—40, IC 36—38, ID 34—36, IE 32—34, II B 30—32, II D 29—30, II F 28—29, II G 27—28, III A 20—22, mąka żytnia I gat. 95 proc. 25—26, I gat. 65 proc. 24—25, II gat. 19—20, razowa 19—20, „poślednia“ 15—16, otręby pszenne grube 13—13 i pół, średnie 12 i pół — 13, mialkie 12 i pół — 13, otręby żytnie 11 i pół — 12, kuchenka rzepakowa 15.50—16, słonecznikowe 19—20, śruta solowa 22—22.50.

GIEŁDA ŁÓDZKA.

Na wczorajszym zebraniu giełdowym w Łodzi notowano: transakcje: dolary 5.23, poź. budowlana 44.00; poź. inwestycyjna — kupon 116.25, sprzedaż 116.00, poź. stabilizacyjna 68.00 — 67.75, dolarówka 53.25—53.00, 5 proc. L. Z. m. Łodzi z r. 1933 50.50—50.00, Bank Polski 86.00 — 85.50. Tendencja utrzymana.

NOTOWANIA BAWELNY

z dnia 7 sierpnia 1934 r.
Nowy Jork. Loco 13.30, sierpień 13.03, wrzesień 13.10, październik 13.18—13.20, listopad 13.25, grudzień 13.33—13.34, styczeń 13.39, marzec 13.50, maj 13.58, lipiec 13.64—13.65.
Nowy Orlean. Loco 13.15 sierpień —, październik 13.15, grudzień 13.29, styczeń 13.33, marzec 13.44, maj 13.51, lipiec 13.56.
Liverpool. Loco 771, sierpień 692, wrzesień 690, październik 688, listopad 686, grudzień 686, styczeń 686, luty 686, marzec 687, kwiecień 686, maj 686, czerwiec 685, lipiec 685.
Egipska. Loco 866, październik 844, listopad 850, grudzień 853, styczeń 857, marzec 862, maj 867, lipiec 873.
Uper. Loco 743, październik 730, listopad 731, grudzień 736, styczeń 736, marzec 741, maj 746, lipiec 747.
Brema. Loco giełda nieczynna.
Aleksandria Sakellaris. Listopad 1634, styczeń 1643, marzec 1647, maj 1674.
Ashmouni. Sierpień 1317, październik 1325, grudzień 1336, luty 1351, kwiecień 1364.

Ofiary na powodzian

należy wpłacać
na konta PKO 63.115 i 60.602

Pabjanice.

UROCYSTOŚCI LEGJONOWE.

Miejscowy oddział Związku Legionistów obchodził w ubiegłą niedzielę uroczystość 20-lecia wymarszu pierwszej kompanii kadrowej w bój o niepodległość Polski. Społeczeństwo pabjanickie w tych uroczystościach wzięło gromadny udział.

Po uroczystym nabożeństwie w kościele św. Mateusza udano się pod pomnik Niepodległości, celem złożenia wieńca, a następnie na ulicę Zwierzyniec, gdzie odbyła się uroczystość przemianowania jej na ulicę s. p. gen. Pierackiego. W godzinach popołudniowych odbyły się zawody sportowe na boisku Kruschender. Całkowity dochód z urządzonych w dniu tym imprez przeznaczono na powodzian.

URUCHOMIENIE DROBIARNI.

W ubiegłym tygodniu Pabjanickie Towarzystwo Eksportowe uruchomiło urzędową przyrzeźnię miejskiej drobiarnię eksportową. Sprawdzono już kilkanaście tysięcy kur, kaczkę, kurcząt i góleb. Drób ten po zabiciu jest skubany na sucho, zamrażany w chłodni, odpowiednio pakowany i wysyłany zagranicę. Produkcja tej drobiarni, urządzonej według najnowszych wymagań, o ile tylko koniunktura eksportowa dopisze, ma wynosić kilka wagonów tygodniowo.

Uruchomienie tego przedsiębiorstwa ma dla miasta duże znaczenie, bowiem daje zatrudnienie pokładnej liczbie bezrobotnych kobiet, dla których wynalezienie odpowiedniej pracy na robotach publicznych jest rzeczą dość trudną.

NOWA SZOSA Z PABJANIC DO ŁASKU.

Droga z Pabjanic do Łasku ze względu na kolosalne obciążenie jej ruchem kołowym (około 2-3 tysięcy wozów na dobę) rzadko kiedy znajdowała się w dobrym stanie. Robiono różne próby budowy nawierzchni na tym odcinku, lecz wszystkie okazały się mało wytrzymałymi: asfalt, smołowanie, specjalnie gruba warstwa tuczzonego kamienia wytrzymała zaledwie kilka miesięcy, potem droga wracała do poprzedniego stanu, pełnego wyboi i nierówności. Obecnie wydział drogowy sejmiku łaskiego przystąpił do ułożenia drzewce kostki z piaskowca kieleckiego. Roboty rozpoczęto na dwu odcinkach: od strony Pabjanic i od strony Łasku. Czy ten rodzaj bruku będzie wytrzymały — pokaze najbliższa przyszłość.

NA POWODZIAN.

Akcja komitetu ofiarom powodzi wydała w ostatnich dniach poważne rezultaty: wszystkie organizacje społeczne zbierają na listy komitetu ofiary w gotówce i w naturze tak, iż codziennie wpływa na konto komitetu po parę tysięcy złotych. Większe ofiary wpłynęły: od firmy Krusche i Ender 2.000 zł. i 3.000 metrów różnych materiałów odzieżowych, od Pabjan. Akc. Sp. Przemysłu Chemicznego 1.500 zł. jako rata pierwsza. Wszyscy pracownicy umysłowi i większość robotników zadeklarowała po

WYCIECZKA DO GDYNI NA UROCYSTOŚCI ZJAZDU POLAKÓW Z ZAGRANICY.

Dnia 11-go sierpnia b. r. o godz. 20-ej odjeżdża z dworca kolejowego Łódź-Kalisz czterodniowa wycieczka łodzian do Gdyni. Uczestnicy wycieczki będą mogli wziąć udział w uroczystościach Zjazdu Polaków z zagranicy, odbywających się w dnach od 12 — 15 sierpnia b. r. Pozostałe bilety można nabywać w kierownictwie wycieczki, ul. Przejazd Nr. 36, m. 1 i w biurach podróży „Orbis” i „Wagons-Lits-Cook”.

Sport

Dział oficjalny Ł.Z.O.P.N.

Komunikat Zarządu Nr. 44

z dnia 8 sierpnia 1934 r.

1. Wzywa się do zapłacenia w terminie 5-dniowym pod rygorem zawieszenia na rzecz R.K.S. TUR (Łódź) za wynajem boiska: Morgensztern za zawody Morgensztern — Nordia z dn. 31.5.34. Sztern za zawody Sztern — Tur z dnia 31.5.34. Sztern za zawody Sztern — Ikape z dnia 3.6.34.

Kolejowy K.S. za zawody Kolejowy K.S. — K.S. Tramw. z dn. 1.7.34. Kolejowy K.S. za zawody Kolejowy K.S. — T.Z.S. z dn. 8.7.34. T.Z.S. za zawody T.Z.S. — Sokół (Aleks.) z dn. 1.7.34.

2. Wzywa się Kolejowy K.S. do zapłacenia w terminie 5 dni pod rygorem zawieszenia na rzecz R.K.S. TUR za wynajem boiska sumę zł. 44.

3. Wzywa się do zapłacenia na rzecz R.K.S. TUR (Łódź) w terminie 5 dni pod rygorem zawieszenia R.K.S. Huragan — zł. 4.82 i Bar-Kochba — zł. 13.64 tytułem rozliczeń.

4. Zezwala się Strzeleckiemu K.S. (Łódź) na rozegranie zawodów z Z.P.M.P. Orle w Ozorkowie w dn. 12.8.1934.

5. Przyznaje się Z.S.S.G. (Zduńska Wola) zł. 33.95 tytułem zwrotu kosztów leczenia zawodnika Urbacha Kopia.

6. Ustala się „Dzień P.Z.P.N.” na 9 września 1934. Program „Dnia P.Z.P.N.” ogłoszony zostanie dodatkowo.

7. Wyznacza się „Dzień Ł.Z.O.P.N.” na termin 26.8.1934. Wszystkie uprzednio wyznaczone na ten dzień zawody zostają odwołane. Program „Dnia Ł.Z.O.P.N.” jest następujący:

w Łodzi zawody LMS (Liga) — Reprezentacja Klubów kl. „A”; w Pabjanicach zawody Reprezent. Łodzi — Reprezent. Pabjanic; w Tomaszowie zawody Reprezent. Łodzi — Reprezent. Tomaszowa; w Kaliszu zawody Strzelec (Kalisz) — Kaliski K. S.

8. Wzywa się przedstawicieli Strzeleckiego K.S. LKS-u, Union-Touringu i Hakoch na piątek dnia 10.8.1934, godz. 20-ta do lokalu Ł.Z.O.P.N. (Piotrkowska 15), w celu dokonania losowania spotkań w turnieju o „Nagrodę przechodnią Związku Legionistów”, rozgrywaną w turnieju w dniu 15.8. b. r.

9. Podaje się do wiadomości Strzeleckiemu K.S. (Łódź), że Jego pismo z dnia 27.7. liczb. dz. 330/34 zostało przekazane PZPN-owi.

10. Podaje się do wiadomości, że kluby rozgrywające międzygrupowe zawody o mistrzostwo klasy „B”, organizują kasę zawodów — każdy na własne ryzyko.

Jedynie zawody P.T.C. — TUR (Łódź) zorganizowane być mają na zasadach udziału w 50 proc. przez każdy klub w ogólnym dochodzie z zawodów.

11. Zawiesza się Z.K.S. Makabi (Łódź) z dniem 13 sierpnia za niezapłacenie należności za leczenie gracza L. Hirsza w szpitalu.

12. Pozbawia się na przeciąg 1 roku prawa piastowania mandatu we władzach i klubach

sportowych p. Szkaleja Adolfa, kierownika sekcji piłki nożnej P.K.S. Burza w Pabjanicach za wysoce niesportowe zachowanie się na zawodach Burza — Sokół w dn. 10.6.1934.

13. Znosi się zawieszenie T.G. Sokół (Zduńska Wola), ogłoszone komunikatem Zarządu Nr. 41 z dnia 18.7.34.

1) Przenosi się zawody P. T. C. — Lechia wyznaczone na boisku Sokola Pabjanice, na boisko w Tomaszowie. Godzina i termin pozostaje bez zmian. Funkcje gospodarza zawodów pełni R. K. S. „Lechia” Tomaszów.

Polska-Emigracja 8:1 (3:0) Treningowy mecz naszej reprezentacji

Warszawa, 8 sierpnia.

Na zakończenie Igrzysk sportowych Emigracji, rozegrany został na stadionie Wojska Polskiego, mecz piłkarski między reprezentacją Polski, a najlepszymi piłkarzami Emigracji.

Zwyciężyła reprezentacja Polski w stosunku 8:1, mając przez cały czas gry znaczną przewagę.

Bramki dla reprezentacji uzyskali: Wilimowski (4), Matjas (3) i Martyna z karnego. — Emigracja uzyskała honorowy punkt z rzutu karnego. — Sędziował p. Rutkowski.

Zwycięstwo Hebdy

w grze podwójnej

Berlin, 8 sierpnia.

(Pat) — W Hamburgu, po przerwie, spowodowanej żałobą, rozpoczął się w środę dalszy ciąg turnieju tenisowego o mistrzostwo Rzeszy.

Popołudniu, para: Hebda—Palada odniosła zwycięstwo, bijąc parę: Mentzel-Lorentz w stosunku 6:3, 6:4, 6:1. Para ta, dzięki temu zwycięstwu, przeszła do ćwierćfinału. — Dzisiaj, w czwartek, para Hebda—Palada walczy z parą Höpmann (Australia)—Turnbull (Australia).

Rekord Polski

na zawodach lekkoatletycznych
Polska — Emigracja

Warszawa, 8 sierpnia.

W środę, w drugim dniu zawodów lekkoatletycznych Polska—Emigracja na pierwszy plan wysuwa się doskonały Polnik w sztafecie olimpijskiej, w której Polska w składzie: Kucharski, Kostrzewski, Biniakowski, Twardowski, pobiła rekord Polski w czasie 3:22.8. Z innych wyników wymienić należy zwycięstwo Kusocińskiego w biegu na 5 klm. w czasie 14:47.6.

W ogólnej punktacji, Polska zwyciężyła w stosunku 80:50. — Szczegółowe sprawozdanie z zawodów lekkoatletycznych w dzisiejszym „Expressie”.

Drużynowe mistrzostwa Polski w boksie

Mistrzostwa drużynowe Polski w boksie, rozgrywane będą w sezonie 1934/1935 r. w czterech grupach, poczem mistrzowie grup rozegrają między sobą pół finały i finały.

W poszczególnych grupach walczyć będą mistrzowie następujących okręgów: I grupa: Poznań, Pomorze, Łódź. II grupa: Kraków, Śląsk, Kielce. — III grupa: Lwów, Stanisławów, Lublin i IV grupa: Wilno, Wołyń, Białystok, Warszawa.

Życie społeczne.

OBYWATELE PEOVIACY!

Dnia 11-go sierpnia b. r. o godz. 16.30 wyznacza się zbiórkę członków Łódzkiego Koła w lokalu przy ulicy Sienkiewicza Nr. 23 dla wzięcia udziału w uroczystym przemianowaniu ulicy Ewangielickiej na ulicę gen. Pierackiego. Obecność obowiązkowa.

Z LEGJONU IM. PLK. BERKA JOSELEWICZA Komenda Legionu im. plk. Berka Joselewicza ogłasza niniejszym rozpoczęcie piątego okresu werbunkowego.

Przyjmowani są kandydaci od lat 14-tu wwyż. Kończący w Legionie II stopień P. W. korzystają z poważnych ulg w czasie przyszłej służby w wojsku czynnym.

Przy zgłoszeniu należy okazać dokumenty osobiste. Zgłoszenia przyjmuje kancelaria Legionu (Al. Kościuszki 21) z dniem 12 b. m. codziennie (prócz piątków) od godz. 10-ej do 12-ej i od 16-ej do 19-ej.

Z TOW. POLSKO-LOTOWSKIEGO.

W dniu 7 b. m. w sali posiedzeń zarządu m. Łodzi odbyło się przy udziale 50-ciu osób pierwsze organizacyjne posiedzenie Towarzystwa Polsko-Lotewskiego.

Zebrań zagał konsul republiki lotewskiej, p. J. Weissfeld, który w krótkich i serdecznych słowach przywitał zebranych, podnosząc doniosłe znaczenie powstania tej placówki kulturalno-społecznej. Następnie konsul Weissfeld zaproponował na przewodniczącego zebrań dr. med. St. Skalskiego, na asesora: ks. pra. D. Kaczyńskiego, prez. dyr. H. L. Piatkowskiego, dyr. L. Chwalbińskiego, pułk. St. Walawskiego, konsula Jastrzębskiego, nac. St. Kempnera, na sekretarza Ludwika Endwajsa. Zebrani jednomyślnie przyjęli proponowany skład prezydium.

Przewodniczący dr. Skalski, zgodnie z porządkiem dziennym odczytał statut T-wa Polsko-Lotewskiego, który zebrani po dyskusji przyjęli do zaawizacji wadomości.

Skolei odbyły się wybory tymczasowych władz. Na prezesa powołano pułk. dyr. K. Ablamowicza, a na członków zarządu: konsula J. Weissfelda, ks. D. Kaczyńskiego, dr. J. Borneta, prez. dyr. H. L. Piatkowskiego, pułk. dyr. St. Walawskiego, dyr. D. Schrage, nac. St. Kempnera, dyr. Kalinowskiego, red. Cz. Gumkowskiego, red. Cz. Ohtaszewskiego, dyr. L. Chwalbińskiego, dyr. J. Lewstajna, dr. S. Skalskiego, nac. E. Roseta i L. Endwajsa.

Teatr „Rozmaitości”

CEGIELNIANA 27. tek 112-25.

Dyrekcja: D. Celmajster.

Gościnnie występy ulubionego artysty śpiewaka

Michała Michalesko

Dzisiaj o godz. 9.30 wiecz. 2 WIDOWISKA ZA I ZŁ.

Ceny jednolite — bilety parterowe 1 zł.

odegrana będzie

„Jeszuwe bocher”

z M. Michalesko w roli tytułowej.

Na zakończenie wielki koncertowy z udziałem głośniejszych i wykonawczyń

pieśni ludowych

Loli Folman

w swoim nadzwyczajnym repertuarze oraz

stynnej primadonny

Fani Rubinówny

w oryginalnym repertuarze synagogałnym.

Cały parter 1 ZŁ.

Jutro, w piątek premiera „Senortia” z Michałem

Michalesko.

Dokąd pójść wieczorem?

TEATR MIEJSKI — Dzisiaj „Rasy” o godz. 8.30

TEATR LETNI (Park Staszica) — Dzisiaj o godz.

9 wiecz. „Akademia wdzięku”

TEATR „BAGATELA” (Piotrkowska 94) —

Dzisiaj o godz. 8-ej i 10-ej „Bebe”

TEATR ROZMAITOSCI (Cegielniana nr. 27) —

o godz. 9.30 „Jeszuwe bocher” z Michałem

Michalesko, w koncercie Loli Folman, Fania

Rubin.

K I N A:

CASINO — „Dzielną chłopięcą”

CAPITOL — „Ochłania życia”

CORSO — I. „Król niedolegów”, II. „Pod fałszywą flagą”

CZARY — I. „Złoty moloch” i II. „Stąd niema powrotu”

GRAND-KINO — „Ja mam temperament”

MUZA — „7 dni szczęścia”

PRZEWIOŚNIE — „Rajski ptak”

RAKIETA — „Książę Arkadji”

SZTUKA — „Rendez vous w Wiedniu”

PALACE — „W blasku księżycy”

METRO — „Tylko nie w usta”

ADRIA — „Tylko nie w usta”

OSWIATOWE — I. „Morderstwo”, II. „Pat i Pa-

tachon jako strzelcy”

Zarząd Masy Upadłości Towarzystwa Schlösserowskiej Przedzalni Bawełny i Tkalni w Ozorkowie Spółka Akcyjna

podaje do wiadomości, że zamierza oddać w dzierżawę zakłady fabryczne Spółki od 1 stycznia 1935 roku.

Zakłady posiadają: wrzecion cienkoprzędnych na numery średnie 22498, wrzecion cienkoprzędnych czesankowych 14108, wrzecion niciarkowych 2432, krosien 726, bielnic, farbiarnię i wykończalnię; napęd 1585 koni mechanicznych.

Reflektanci proszeni są o zgłaszanie ofert do kancelarii niżej podanego w Łodzi przy ul. Al. Kościuszki 93 w terminie do dnia 1 września 1934 roku.

Sydyk tymczasowy masy upadłości
Towarzystwa Schlösserowskiej Przedzalni Bawełny i Tkalni w Ozorkowie,
Spółka Akcyjna
Dr. BOLESŁAW FICHNA
Adwokat.

100-5

edyne letnie kino dźwiękowe
w ogrodzie

„RAKIETA”

Sienkiewicza 40.

tel. 141-22.

Prezentuje szampańską komedię produkcji austriackiej p. t.

„KSIĄŻĘ ARKADJI”

W rolach głównych LIANA HAID i WILLY FORST

Film całkowicie mówiony i śpiewany po niemiecku.

Następny program: „Pożar nad Wolgą”

7-MIO KL. PRYW. SZKOŁA POWSZ. MĘSKA P. N.
„NAUKA I WYCHOWANIE”
 ZRZESZENIE NAUCZYCIELI W ŁODZI
 Zawiadamia, że dalsze zapisy uczniów przyjmuje kancelarja przy ulicy
 PIŁSUDSKIEGO 62 codziennie w godz. 10—1 i 5—8. (Tel. 245-97.
 Nowoczesne metody ped. wych. Judaistyka.
 Przy szkole irebłówka dla dzieci pól obojga.
 KIEROWNIK SZKOŁY E. GOLDSZMIDT.

Z prawami szkół państwowych
Gimnazjum Żeńskie Józefa Aba
 oraz
Szkoła Powszechna
 w Łodzi, Legionów 10, tel. 122-12.
 Zapisy do klas gimnazjalnych oraz do szkoły powszechnej
 przyjmuje sekretarjat w godzinach 11—1.
 Do klasy I szkoły powszechnej przyjmuje się dziewczynki
 i chłopców od lat 6 bez egzaminu.

DR. MED.
Ignacy MARGOLIS
 okulista
POWRÓCIŁ
 przyjmuje obecnie
PIOTRKOWSKA 113, tel. 165-17
 1—2 i 5—7

Doktor
H. SZUMACHER
 Choroby skórne
 i weneryczne
PIOTRKOWSKA 56
 tel. 148-62
 od 1 i pół — 4, 6—9 wiecz. w nie-
 dzielę i święta od 10—1
Ceny lecznicowe.

DR. MED.
SZARLOTA EIGEROWA
 Powróciła
Zawadzka 5,
 tel. 107-20

Dr. Med. **WŁODZIMIERZ**
ŻADZIEWICZ
 Specjalista chorób
 uszu, nosa, gardła i krtani
ul. PIOTRKOWSKA № 164
 tel. 125-26
 przyjmuje od 4 do 8 wiecz.

DR. MED.
J. Mandelfort
 RENTGENOLOG
 powrócił
Wólczańska 18
 tel. 240-24 (Zielona 8-a).

DR. B. CZAPLICKI
 CHOROBY USZU, NOSA I GARDŁA
POWRÓCIŁ
Piotrkowska 120
 Tel. 107-33
 przyjmuje od 12—1 i 5—7.

DR. MED.
I. Rozenfeld
 chor. uszu, nosa i gardła
 powrócił
ul. Zawadzka 8
 Tel. 241-53
 Przyjm. od 2 i pół do 4 i pół

„Republika”
 „Express”
 nabyć można codziennie w sklepach
 P. Lewenberga w TEOFILOWIE,
 W INOWŁODZIU i na letniskach obok
 Inowłódza.

LEKARZ - DENTYSTA
B. NUSBAUMOWA
 przyjmuje od 3—7 po poł.
Piotrkowska 51
 telef. 121-23

Dr. med.
S. Halborn
 CHOROBY DZIECI
 ul. Gdańska 65a.
 Nr. tel. 228-82.
 przyjmuje od 5—6 pp.

Dr. Justman
 powrócił
 Legionów 17 (Zielona)
 tel. 13899

PRZYCHODNIA
Wenerologiczna
 Lekarzy specjalistów
ZAWADZKA 1, tel. 205-38
 czynna od 9 r. do 9 wiecz.
 Choroby weneryczne — moczopłciowe
 i skórne. (Porady seksualne).
STACJA ZAPOBIEGAWCZA czynna
 cała doba. Dla pań oddzielna poczekal-
Porada 3 złote.

DOKTOR
S. BROTMAN
 PRZEPROWADZIŁ się na ul.
Kilińskiego 60
 róg Składowej.
 Choroby skórne i weneryczne.
 Czynności zapobiegawcze. Dla bez-
 robotnych i niezamożnych ustępstwo.
 Przyjmuje od 8—9 rano, od 4—6 pp.
 od 9—10 w. Telefon 189-33.

Kupno i sprzedaż

DO SPRZEDANIA fotel, krzesła, łóżka
 umywalka, zegar, Piotrkowska 174 m.
 12.
MASZYNE do plisowania kupię: —
 Oferty proszę złożyć w administracji,
 pod „Plisowanie”.
WOZEK dziecięcy prawie nowy sprze-
 dam. Słowiańska 3 m. 9.
FOLWARK składający się około 70
 mórg i budynki, 1 kilometr do Wida-
 wy w dobrym punkcie, ziemia pszenna
 buraczana z łakami i rybne stawy z
 inwentarzem żywym i martwym z c-
 grodem owocowym na dogodnych wa-
 runkach sprzedam F. Tondowski, Pod-
 górze, Poczta Widawa.
RURY studienne ocynkowane i miedziane
 z zaugrami okazjnie sprzedam:
 Oferty pod „Rury”.

Lokale

MIESZKANIA, sklepy, lokale handlo-
 we, biurowe i fabryczne. Pokoje ume-
 blowane i z klatki schodowej od zł. 20
 poleca: „Lokumpol”, Piotrkowska 55,
 tel. 117-67.
MIESZKANIA: 1. 2 i 3 pokojowe i
 duży sklep z wszelkimi wygodami,
 gaz, elektryczność, łazienka. Czynsz
 niski. Park miejski, pośród bloków.
 Wiadomość Administracja Nieruchomo-
 ści Z. U. P. U. ul. Bednarska Nr. 24
 od g. 8 do 14 i od 16 — 18, tel. 181-05
 Dojazd tramwajami 4 i 11.
3 MIESZKANIA po 3 pokoje z kuchnią
 z wszelkimi wygodami od zaraz i od
 1 października fr. I i III p. Piotrkow-
 ska Nr. 225/7.
DO WYNAJĘCIA 3 pokojowe miesz-
 kanie z wygod. i parterowa fabryka z
 transmisją powierzchni ok. 600 mtr.²,
 Zielona 44 inf. dozorca.

Matki!
 Zapisujcie
 swe
 niemowlęta
 do
„Kropli Mleka”

DLA ZDROWIA JEDYNIĘ TO,
CO NAJLEPSZE!
OLA
 PREZERWATYWY?
 COKOLWIEK DROŻSZE —
 — WIELOKROTNIE LEPSZE!

istniejąca od roku 1909, przy ulicy Piotrkowskiej № 86.
CENTRALNA LECZNICA ZĘBOWA i gabinet
 dentystyczny
 LEKARZA DENTYSTY
A. ŻADZIEWICZA
 przeniesione do własnego domu przy ulicy PIOTRKOW-
 SKIEJ № 164, parter, Telefon № 127-83.

„GEGUZ”, tel. 17-111, Piotrkowska 62
 poleca zł. 20 pokoje umeblowane 1, 2,
 3, 4, 5 mieszk. od najtańszych do luk-
 susowych, sklepy i lokale.

UMEBLOWANY pokój z wszelkimi
 wygodami dla jednej osoby do wynaj-
 ęcia za 25 zł. miesięcznie. Zachodnia
 39. Wiadomość u dozorczy.

POKÓJ niekrepujący ewentualnie z ca-
 lodziennym utrzymaniem i telefonem
 od zaraz do oddania, Przejazd 49, m. 6.
POKÓJ jednoosobowy lub dwuosobowy
 słoneczny umeblowany, z utrzymaniem
 lub bez natychmiast do oddania. Wszel-
 kie wygody. Wiadomość Przejazd 19,
 front I p. m. 15 telefon 180-25.

DO WYNAJĘCIA umeblowany słonecz-
 ny pokój Śródmiejska 25 pierwsze pię-
 tro, mieszkanie 16.

Posady

MALARKI znajdą pracę Pl. Wolności 9
 rysownia.
KIEROWNIK do prowadzenia klubu to-
 warzyskiego przy stowarzyszeniu po-
 szukiwany. Oferty sub: „Bridge”.
POTRZEBNA zdolna młoda kelnerka
 do Baru, Tramwajowa 3.
EKSPEDJENTKA z branży galanterii-
 no-perfumeryjnej poszukiwana. Zgło-
 szenie sub: „Ge”.

Solidni akwizytorzy
 ubezpieczeniowi POSZUKIWANI
 przez POWAŻNA instytucję. —
 Oferty z podaniem dotychczasowej
 pracy kierować do biura o-
 głośnień Fuchsa, Piotrkowska 50
 pod „65”.

OLBRZYME DOCHODY. Stałe zaję-
 cie, pewna egzystencja, zastępcy po-
 szukiwani. „Uniwers” Postbox 217,
 Anvers — Belgique.
2 MASZYNIKI do swetrów potrzeb-
 ne. Fabryka Narutowicza 57.
BUCHALTER-bilansista odpowiedzialny
 podatkiowiec z wieloletnią praktyką
 przyjmie pracę w zakresie założenia-
 prowadzenia ksiąg — nadzoru — por-
 ządkowania założeń. Pierwszorzędne
 referencje. Tel. 109-65 do 10 rano.
 2—4 pp.

Baczność
Letnicy!!!
Wisniowej Góry i Kraszewa
„Ilustr. Republika”
„Express Wiecz. Ilust.”
 są do nabycia o godz. 8 rano u gazo-
 ciarza Jamnika, willa Kawuli, vis-a-
 vis Chłodni wiedeńskiej

Do akt-Nr. Km. 1191/34 r.
OBWIESZCZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
 dzi, rew. piętnastego, zamieszkały w
 Łodzi przy ul. Wólczańskiej Nr. 91 na
 zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że
 w dniu 14 sierpnia 1934 r. o godz. 11
 w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 67 od-
 będzie się publiczna licytacja ruchomo-
 ści a mianowicie: mebli, obrazów i a-
 paratu do elektryzacji oszacowanych
 na łączną sumę zł. 1728 gr. 80, które
 można oglądać w dniu licytacji w
 miejscu sprzedaży, w czasie wyżej o-
 znaczonego.
 Łódź, dnia 26 lipca 1934 r.
 Komornik: (—) MARJAN LIPIŃSKI.

Leczenie
krótkimi falami
 Choroby stawów, kości, mięśni, ner-
 wów, skóry, narządów wewnętrznych
 kobiecych i t. d.
 w gabinecie terapii fizykajnej
 Dr. POLAKA, Nawrot 7, Tel. 164-21.

Nauka i wychowanie

PRZEDSZKOLE P. K. O.
Tow. „Opieka”
 dla dzieci bezrobotnych w Radogosz-
 czu przy ul. Św. Jana Nr. 4.
 Zapisy przyjmuje codziennie od dn.
 6 sierpnia r. b.
 Otwarcie od 15 sierpnia r. b.

ANGIELSKIEGO konwersacji i litera-
 tury udziela rutynowany nauczyciel.
 Ul. Zawadzka nr. 21 m. 8a, front, co-
 dziennie zastać od godz. 4 — 7 po poł.

MADAMOISELLE Marie enseigne an-
 glais, francais, allemand, italien. Cor-
 respondence „System Linguaphone”
 Piotrkowska 24, log. 7.

Rozmaite

REWELACJA!!! Renomowany za-
 kład fryzjerski i. Jakubowicza, ul.
 Piotrkowska 60 (w podwórzu) obni-
 żył ceny. Golenie 20 gr., strzyżenie
 40, manicure 70 gr.

OKAZJA
FABRYKA PONCZOCH z całkowitym
 urządzeniem fabrycznym w śródmie-
 ściu **ODDAJE SIĘ W DZIERZAWĘ**
NATYCHMIAST. Wiadomość u Syn-
 dyka adwokata Skabiczewskiego,
 Piotrkowska 84, godzin. 5—7 p. p.,
 tel. 228-15.

Zakład fryzjerski
do sprzedania
 z powodu choroby właściciela
 przy ul. Piasecznej 20 (dojazd
 tramwajami 11 i 4). 30—2

ZGUBIONO weksel na zł. 50.— z wy-
 stawienia Z. Röhricha na zlec. S. Mar-
 szel, pl. 21/11 1934 r. Weksel powyż-
 szy unieważnia się. Znalazca uprze-
 mie proszony o łaskawe zwrócenie do
 M. Wizental, Zachodnia 65.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyłąc Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat redakcji 127-24, dział miejski i go-
 gospodarczy: 133-23, dział sportowy: 136-44; sekretariat nocny 136-43. Tłocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika”: 68-148.

Prenumera'a „Republiki”
 w Łodzi zł. 4.—, za odosłanie do domu 40 gr.
 miesięcznie; z przesyłką pocztową w Polsce
 zł. 5.—. „Republika” i „Express” w Łodzi
 z odosłaniem do domu zł. 7.— miesięcznie.

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm x 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na
 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalt po 28 mm.
CENY OGŁOSZEŃ: Zwyczajne 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na
 stronie I — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zaręczynowe i zaślubi-
 nowe w tekście zł. 10. — Adwokackie ryczałtem zł. 25.— Drobne za słowo 15 gr. najmniej
 zł. 1.50; poszukiwanie pracy za słowo 10 gr. najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyj-
 nym zł. 2 za milimetr. Za zastrzeżenie miejsca dopłata 20 proc. Ogłoszenia zagraniczne
 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabelaryczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk
 ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Słuszne reklamacje będą uwzględniane, o ile
 wniesione będą najpóźniej w ciągu tygodnia
 od ukazania się pierwszego ogłoszenia, i
 niezwłocznie po ukazaniu się drugiego z rzędu
 ogłoszenia tej samej treści co pierwsze. —
 Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści
 ogłoszenia nie upoważniają do żądania zwrotu
 zapłaty lub powtórzenia ogłoszenia.